

Kartlegging av det sceniske amatørfeltet

En kartlegging av og spørreundersøkelse blant frivillige aktører på scenekunstheltet i Norge

Rambøll Management Consulting

Peder Laumb Stampe, Eira Henden Nybakk

April 2025

2. versjon¹

¹ Endringer følger i bildekreditering på s. 8, 33 og 34.

Sammendrag

Rapporten kartlegger det sceniske amatørfeltet i Norge, herunder blant annet omfang av aktører og aktiviteter, kvaliteter ved feltet og feltets aktører, publikum og økonomisk situasjon. Kartleggingen består av et omfattende arbeid med å identifisere aktører og en spørreundersøkelse rettet mot disse aktørene. Vi har også intervjuet flere av organisasjonene som representerer feltet, for å spørre dem om hva som gjør amatørfeltet og frivilligheten unikt innenfor scenekunst.

Formålet med rapporten er å få oversikt over amatørscenens størrelse, struktur og betydning, og gjennom dette skape en bedre forståelse av hvordan amatørteater og annen scenisk amatørvirksomhet fungerer, hvilke utfordringer aktørene møter, og hvilke tiltak som kan styrke feltet. Gjennom innsamling av både kvantitative og kvalitative data belyses sentrale aspekter som organisasjonsformer, finansiering, deltakelse og samarbeid mellom amatør- og profesjonelle aktører.

Til sammen estimerer vi at det sceniske amatørfeltet består av omkring 2 600 aktører, på tvers av ulike uttrykksformer inkludert teater, dans, revy, spel, impro og mer. 648 aktører besvarte undersøkelsen. Basert på besvarelsene i spørreundersøkelsen og estimeringer av den totale populasjonen, har vi forsøkt å si noe om hva som kjennetegner feltet.

Merk at for alle gjennomsnittstall er det en betydelig skjevhet mellom aktørene, hvor et fåtall aktører har svært høy aktivitet og deltakelse.

Hovedfunn

- Aktørene hadde i gjennomsnitt 7 egenproduserte forestillinger hver i 2024, for en beregnet total på 19 000 forestillinger. Dette inkluderer ikke deltakelse i andres arrangementer og festivaler.
- Aktørene hadde i gjennomsnitt 160 publikummere på hver av sine egenproduserte forestillinger i 2024, for en beregnet total på 3,1 millioner publikummere for feltet til sammen.
- Aktørene hadde i gjennomsnitt over 130 frivillige og amatører hver i 2024, for en beregnet total på 350 000.
- Det var høyest deltakelse blant ungdom (13–18) og unge voksne (19–26), mens det var lavere deltakelse blant voksne (27–49) og eldre (67+).
- Det var dobbelt så mange kvinnelige frivillige og amatører som mannlige i 2024.
- Én av fire aktører har måttet avlyse eller avstå fra aktiviteter på grunn av økonomi, og én av tre aktører oppgir at profesjonelle kunstnerisk medvirkende ikke har fått rimelig betalt.
- Nesten halvparten av aktørene hadde samlede inntekter under 100 000 kroner i 2024, mens én av syv hadde over 1 million og flere betydelig mer enn det.
- Flertallet av aktørene hadde et driftsoverskudd i 2024. Det gjennomsnittlige økonomiske resultatet var 56 prosent større inntekter enn utgifter. Det var likevel en betydelig andel som gikk i minus.

Innholdsfortegnelse

Innledning	4
1. Kartlegging av aktørene	5
1.1 Definisjon av det sceniske amatørfeltet	5
1.2 Samlet omfang av aktører på det sceniske amatørfeltet	6
1.3 Dansefeltet	7
2. Kartlegging av det sceniske amatørfeltet	8
2.1 Uttrykksformer	8
2.2 Fremføringsaktiviteter	10
2.3 Publikum	14
2.4 Frivillige og amatører	18
2.5 Region	22
2.6 Aldersfordeling	22
2.7 Kjønnssfordeling	22
2.8 Opplevd økonomisk situasjon	27
2.9 Lokaler	30
2.10 Inntekter	33
2.11 Utgifter	38
3. Opplevelse av det sceniske amatørfeltet	42
4. Forslag til endringer i årlig kartlegging	45
5. Metode	45
6. Litteraturliste	50

Innledning

Det sceniske amatørfeltet er en uvurderlig sosial og kulturell bærebjelke i det norske samfunnet. Det er en arena som rommer både de yngste og eldste, by og land, frivillige og profesjonelle. Det er et felt som holdes oppe av lidenskap og kjennetegnes både av kreativ utfoldelse, inkludering, mestring og et høyt kunstnerisk nivå. Mest av alt preges feltet av mangfold, enten det gjelder uttryksform, deltakere, budsjett eller lokaler. Dette bidrar til å gjøre feltet både spesielt og unikt, men også utfordrende å forstå.

Denne rapporten er utarbeidet på oppdrag fra Kulturdirektoratet og har som mål å kartlegge omfanget av aktører og aktiviteter på det norske sceniske amatørfeltet. I tillegg til å beskrive aktørene og deres virksomhet, søker rapporten å identifisere og diskutere de kvalitetene som gjør amatørfeltet unikt. Dette inkluderer blant annet dets varierte kunstneriske uttrykk, ulike former for organisering og finansiering, samt hvordan enkelte aktører befinner seg i en mellomposisjon mellom amatører og profesjonelle. Ved å belyse disse aspektene, ønsker rapporten å bidra til økt forståelse av amatørfeltets betydning og egenart, samtidig som den gir grunnlag for videre refleksjon om hvordan feltet best kan støttes og utvikles framover.

Rambøll ønsker å gi en stor takk til medlemmene i referansegruppen, som har vært en særdeles stor ressurs i dette oppdraget. Deres innsikt, innspill og tidvis kritikk har vært avgjørende for å gjennomføre kartleggingen, og for å vurdere hvordan en slik kartlegging kan gjennomføres enda bedre i fremtiden.

Tusen takk til

- **Dagrunn Gunnarson** fra Norsk Revy
- **Hanne-Kjersti Iversen** fra Norsk Amatørteaterforbund
- **Irene Nordhaug Hansen** fra Hålogaland Amatørteaterselskap
- **Joachim Skage** fra Reis Deg Komikerklubb
- **Laila Skaret** fra Norske Historiske Spel
- **Malin Persson** fra Norske Dansekunstnere

1. Kartlegging av aktørene

I løpet av høsten 2024 jobbet Rambøll, med god hjelp fra samarbeidspartnere på feltet, med å kartlegge alle aktørene som utgjør det sceniske amatørfeltet.

Å identifisere aktørene på feltet har vært en omfattende oppgave. I stedet for å gå direkte til aktørene, kartla vi først medlemsorganisasjoner på tvers av de relevante amatørfeltene. Dette inkluderte både de som jobber eksklusivt med scenekunst og de som har scenekunst som en av flere områder de jobber med. Organisasjonene ga oss oversikt over medlemmer som driver med scenekunst. I tillegg har vi fått oversikt over søkere på relevante offentlige tilskuddsmidler og brukere av rettighetsbelagte verk.

Den endelige oversikten omfatter det aller meste av det organiserte sceniske amatørfeltet. Det er imidlertid en ukjent andel som ikke er medlem i en større organisasjon, bruker rettighetsbelagte verk eller mottar tilskuddsmidler. For å fange opp denne delen av feltet, i tillegg til å nå ut til aktører som vi vet om, men ikke har kontaktinformasjon for, ble spørreundersøkelsen selv en viktig del av kartleggingen. Både representantene i referansegruppen og flere av de organisasjonene som bidro i kartleggingen, delte informasjon om arbeidet i sine informasjonskanaler, med lenke til å delta i undersøkelsen.

1.1 Definisjon av det sceniske amatørfeltet

For å kunne kartlegge det *sceniske amatørfeltet*, var det nødvendig å definere hva dette omfatter. Det sceniske amatørfeltet rommer et bredt spekter av aktører og grupper, som er vanskelig å fange under én felles ordlyd.

Scenekunst

Vi har forholdt oss til hvordan scenekunst defineres av Kulturdirektoratet i deres tilskuddsordninger. Dette er samme definisjon som har ligget til grunn for kartleggingen av inntekter i den årlige målingen *Kunst i Tall*. «Scenekunst beskrives i Kunst i Tall-rapporten fra 2022 som følger:

[...] en overordnet kategori som omfatter ulike tidsbaserte kunstformer som skapes og fremføres av scenekunstnere i direkte kontakt med et publikum. Dette inkluderer blant annet teater, scenisk dans, nysirkus, revy og laiv/rollespill – alle scenekunstneriske aktiviteter som i dag er innlemmet i den statlige kulturpolitikken gjennom tilskuddsordninger for feltet.

I tillegg til de nevnte kunst-/uttrykksformene, inkluderer dette også blant annet stand-up, improvisasjonsteater (*impro*) og opera.

Amatørfeltet

Å tydeliggjøre skillet mellom amatører og profesjonelle scenekunstaktører var en langt mer utfordrende oppgave. I utgangspunktet er skillet godt artikulert av flere premissgivere, knyttet til faktorer som yrkesaktivitet, kompensasjon og utdanning. Dramaskolen bruker, for eksempel, følgende definisjon for å beskrive hva de forstår som profesjonell scenekunst:

For at en forestilling kan betegnes som «profesjonell» er det som regel lagt vekt på at forestillingens regissør/scenograf/koreograf, samt en vesentlig del av de medvirkende er profesjonelle i kraft av en scenekunstfaglig utdanning på en av statens anerkjente utdanningsinstitusjoner eller en profesjonell karriere innen scenekunst.

I NIBRs *Evaluering av Kulturdepartementets tilskudd til amatørteaterfeltet*, blir det brukt en definisjon av amatørteater hvor det er avgjørende at deltakerne i oppsetningen ikke har aktiviteten som levebrød, at det ikke forutsettes formell utdanning eller at utøverne ikke er medlem i et profesjonsfelleskap. Denne definisjonen tar kun for seg amatørteater, og ikke en bredere definisjon av flere uttrykksformer innenfor amatørfeltet i scenekunst.

Disse og andre definisjoner legger som regel vekt på en kombinasjon av formell utdanning og kompensasjon. Av hensyn til respondentene som ble bedt om å svare på undersøkelsen, ønsket vi en så enkel definisjon som mulig. Vi har derfor valgt å begrense det til hvorvidt aktøren lønnes for arbeidet eller ikke. Videre har vi inkludert spørsmål om hvor stor andel av de som har ulike roller

som faller innunder definisjonen, og tatt ut av undersøkelsen de som har under 75 prosent frivillige/amatører i roller på scenen eller totalt.

I samråd med referansegruppen og Kulturdirektoratet har vi brukt betegnelsen

Personer som ikke har blitt kompensert for sin deltagelse i form av lønn eller honorar, eller kompensert på et nivå som ikke kan anses som inntekt (f.eks. gratis overnatting, mat og drikke eller en symbolsk sum).

Til slutt er det nødvendig å understreke at begrepet «amatør» ikke er en omforent betegnelse for å omtale denne gruppen aktører og utøvere. Enkelte bruker betegnelsen «frivillige», for å unngå det de opplever som negative konnotasjoner ved «amatør»-begrepet. Vi har inkludert både «amatør» og «frivillig» til å beskrive målgruppen i undersøkelsen, slik at flere skal føle seg inkludert i kartleggingen.

1.2 Samlet omfang av aktører på det sceniske amatørfeltet

Vi har ikke noe grunnlag fra tidligere kartlegginger eller registre som kan gi oss et presist og fullverdig referansepunkt for den totale populasjonen av aktører på det sceniske amatørfeltet. Det betyr at beregninger av det totale omfanget er en kombinasjon av kartlegging av det kjente og vurderinger av det ukjente.

«Scenekunst», eller underkategorier som «Teater», «Revy» eller «Spel», er ikke kategorier i Brønnøysundregistrenes Frivillighetsregister. Den nærmeste kategorien er «Kunst og Kultur» (ICNPO-kategori 1100), som rommer «Musikk, teater og dans, kunst, brukskunst og arkitektur, historie, litteratur og språk, museer, samlinger og bibliotek, tidsskrifter og medier, og andre kulturelle og kunstneriske aktiviteter». Selv om mange vil inngå i denne oversikten, er den ikke presis nok for vårt formål. Det er også en rekke aktører som vil falle utenfor, enten fordi de ikke er registrert som en frivillig organisasjon eller fordi scenekunst ikke er deres hovedformål og de derfor er registrert med en annen kategori. Det er i overkant av 12 600 organisasjoner som er registrert som Kunst- og kulturorganisasjoner i Frivillighetsregisteret.

NIBR sin evaluering av Kulturdepartementets tilskudd til amatørteaterfeltet fra 2017 kartla 1650 amatørteateraktører. Denne undersøkelsen var imidlertid

ikke rettet mot aktører innen dans, stand-up, opera og flere av de mindre gruppene som vi har inkludert her. Vår kartlegging har brukt noe flere kilder for de uttrykksformene som er med i både deres og vår kartlegging.

I oppdragets innledende fase, kartla vi rett i underkant av 3000 unike aktører. Kartleggingen ble gjennomført med god hjelp fra referansegruppen og andre samarbeidspartnere på scenekunstfeltet. De viktigste kildene våre har vært medlemsorganisasjonene og kompetansesentrene på feltet, samt Dramas og Kulturdirektoratet. Vi var i stand til å innhente kontaktinformasjon for i underkant av 2000 av aktørene.

Selv om vi er forholdsvis sikre på at organisasjonene som har bidratt omfatter det meste av feltet, må vi anta at det fremdeles er en god del aktører som vi ikke har klart å kartlegge. For å nå ut til de vi ikke var i stand til å kartlegge selv, samt de vi manglet kontaktinformasjon for, fikk vi bistand fra både representantene i referansegruppen og andre organisasjoner på scenekunstfeltet til å dele informasjon om kartleggingen i sine kanaler.

Spørreundersøkelsen ble sendt ut til de aktørene vi hadde kontaktinformasjon for, og informasjon med lenke til å delta ble delt i relevante kanaler. Til sammen identifiserte vi ca. 150 nye aktører på denne måten, i tillegg til at vi fikk innhentet svar fra kartlagte aktører som vi manglet kontaktinformasjon for.

Gjennom spørreundersøkelsen identifiserte vi også kartlagte aktører som ikke burde ha vært inkludert. Dette inkluderte aktører som hadde lagt ned, som ikke hadde noen fremføringsaktiviteter, som var utelukkende profesjonelle eller som ikke drev med scenekunst. Det var også enkelte som vi hadde ønsket å ha med i undersøkelsen, men som ikke ønsket å bli stemplet som «amatører». Basert på svar i undersøkelsen, dialog med enkeltaktører og nærmere gjennomgang av kartleggingen, har vi fjernet omkring 650 aktører fra listen. Det gir oss en ny liste på ca. 2500 aktører.

Vi må imidlertid anta at det fremdeles er aktører som vi ikke har klart å kartlegge. Av de 2000 aktørene vi hadde kontaktinformasjon for, var det ca. 350 som vi fikk tilbakemelding om eller vurderte at ikke var i målgruppen. Av de resterende 1650, svarte 460 på undersøkelsen. Det gir oss en svarprosent

på 28 prosent. Dersom vi antar at det er en sammenlignbar andel av de «ukjente» som har svart på undersøkelsen, via lenken som ble distribuert, gir det oss ca. 650 aktører som vi ikke har kartlagt. Når vi trekker fra de 150 ukjente som er inkludert i listen på 2500, ved at de har svart på undersøkelsen, får vi et foreløpig estimat på 3000 aktører.

Vi har videre sett på hvordan estimatet ser ut for de ulike uttrykksformene, basert på fordelingen av besvarelsene vi har mottatt i undersøkelsen og hva vi vet om disse fra andre kilder. Når det gjelder revy, stand-up, opera og spel, mener vi at den opprinnelige kartleggingen dekket en stor andel av feltet, og at det derfor er mindre behov for å justere opp. Innenfor dans, mener vi at en mindre del av feltet er dekket i kartleggingen, og har derfor et større behov for å justere opp. Samtidig er det en større andel av de kartlagte danseaktørene som har svart på en måte som tar dem ut av målgruppen, sammenlignet med de andre uttrykksformene, noe vi også har tatt i betraktning. På de øvrige feltene, inkludert musikkteater, impro og laiv, er vi usikre på andelen som er kartlagt. Disse justeringene forblir derfor uendret. Basert på vurderinger av de ulike uttrykksformene, er vårt endelige estimat på antall aktører innenfor det sceniske amatørfeltet 2600. Vi er trygge på at tallet ligger på minimum 2300, men er åpne for at det kan ligge så høyt som 3000. Variasjonen avhenger i stor grad av hvor mange aktører vi ikke har klart å identifisere innenfor dans, musikkteater og impro.

1.3 Dansefeltet

Dansefeltet representerer den største usikkerheten i kartleggingen. Aktørene på dette feltet er ikke like oversiktlig organisert som teater, revy eller spel, men vi vet at det er mye aktivitet der ute.

Den felles forståelsen på feltet er at størsteparten av danseaktørenes sceniske produksjoner er tilknyttet undervisningstilbud. Denne delen av dansefeltet er historisk best etablert. Det er her man finner store deler av det frivillige dansemiljøet. Mange av aktørene som driver med danseundervisning, setter også opp egne produksjoner, fremfører for kommersielle aktører og har en rekke andre arrangementer. Her skiller dans

seg fra noen av de andre uttrykksformene, hvor undervisningen i større grad skjer på formelle utdanningsinstitusjoner (som ikke omfattes av kartleggingen).

Mange av aktørene har åpne saler og «jams» som legger til rette for at dansere kan produsere og skape fremføringer selv, og mange danseskoler har egne kompanier. Flere danseskoler samarbeider med hverandre og andre om produksjoner og talentprogrammer, i form av kompanier for unge dansere. Slike talentprogrammer og kompanier som er knyttet til danseundervisning har som formål å produsere, turnere og iscenesette dans.

Det er ukjente mørketall blant det som organiseres av enkeltindivider eller grupper som ikke er knyttet til danseskoler, det tradisjonelle profesjonelle dansefeltet, kommersielle dansefeltet eller frivilligheten. Dette inkluderer et bredt spekter av aktører som har som formål å få unge mennesker til å skape og iscenesette dans, ofte som en form for «community outreach» knyttet til mangfold og ungdomskultur. Disse inspirerer igjen sine aktører til å skape egne små og store visninger og visningsarenaer.

Det har de siste årene også vært en fremvekst av dansere som fortrinnsvis fremfører for et digitalt publikum, ofte med et mål om å gå viralt på sosiale medier. De har gjerne noe inntjening fra sponsorer eller andre influenser-aktiviteter, men ikke nok til å utgjøre noen meningsfulle inntekter for de aller fleste. Dette omfatter både enkeltindivider og grupper. I tillegg til å legge ut dansevideoer, kan de ha egne forestillinger eller bli leid inn for å fremføre.

Dette er første gang eller første gang på mange år, så vidt jeg vet, at det sceniske amatørfeltet i dans kartlegges. Derfor vil det være vanskelig å beregne tall og si noe om helhetlig aktivitetsnivå - spesielt da dans som omtales i forbindelse med begreper som amatør eller frivillig også ofte er knyttet til idrett, sosialdans og undervisning. I motsetning til andre, er det kanskje første gang de svarer på en slik undersøkelse, og kan være i tvil om de hører hjemme i målgruppen eller ikke - da de selv definerer sin primære aktivitet ulikt.

Malin Persson, Norske Dansekunstnere

2. Kartlegging av det sceniske amatørfeltet

I det følgende kapittelet presenterer vi resultatene fra spørreundersøkelsen. Undersøkelsen omfatter grupper og aktører som har hatt frivillige og/eller amatører involvert i fremføringer i løpet av 2023 og 2024. Spørsmålene i undersøkelsen inkluderer blant annet aktivitetsnivå, hvilke roller frivillige og/eller amatører deltar i, økonomiske forhold og tilgang på lokaler.

Enkelte av spørsmålene har blitt stilt til respondenter basert på besvarelse av tidligere spørsmål. Vi har også valgt å inkludere respondenter som har besvart de fleste spørsmålene, men av ulike grunner ikke har fullført undersøkelsen. Vi vet fra dialog med flere av mottakerne av undersøkelsen at enkelte spørsmål var vanskelig å besvare, særlig de senere spørsmålene om økonomi. Av disse årsakene, vil antallet respondenter (n) variere noe mellom spørsmålene.

2.1 Uttrykksformer

Figur 1 viser fordelingen av aktører, basert på de uttrykksformene deres fremføringer har bestått av. Andelene er basert på respondentenes svar i undersøkelsen, men vi har også justert tallene i henhold til den innledende kartleggingen, som beskrevet i kapittel 2.2. For eksempel vet vi at vi har en høyere svarprosent blant aktører innen revy og spel enn på teater og dans. I kartleggingen har vi også hatt mindre oversikt over aktørene i uttrykksformene som faller under «Annet». Merk at respondentene hadde muligheten til å velge opp til tre uttrykksformer. Det gjør at andelene ikke summerer til 100 prosent.

Teater er den mest utbredte uttrykksformen, målt i antall aktører. 53 prosent av respondentene som oppgir at deres forestillinger består av denne uttrykksformen, justert til 57 prosent i beregningene. 28/30 prosent har hatt fremføringer med dans, 30/19 med revy, mens musikkteater og opera følger etter med 27/27 prosent. Litt lengre ned har vi spel, som utgjør 11/6 prosent, og stand-up og impro som utgjør 6/3 prosent. De øvrige kategoriene, «Annet», inkludert nysirkus, laiv/rollespill og performance utgjør til sammen 16/16 prosent.

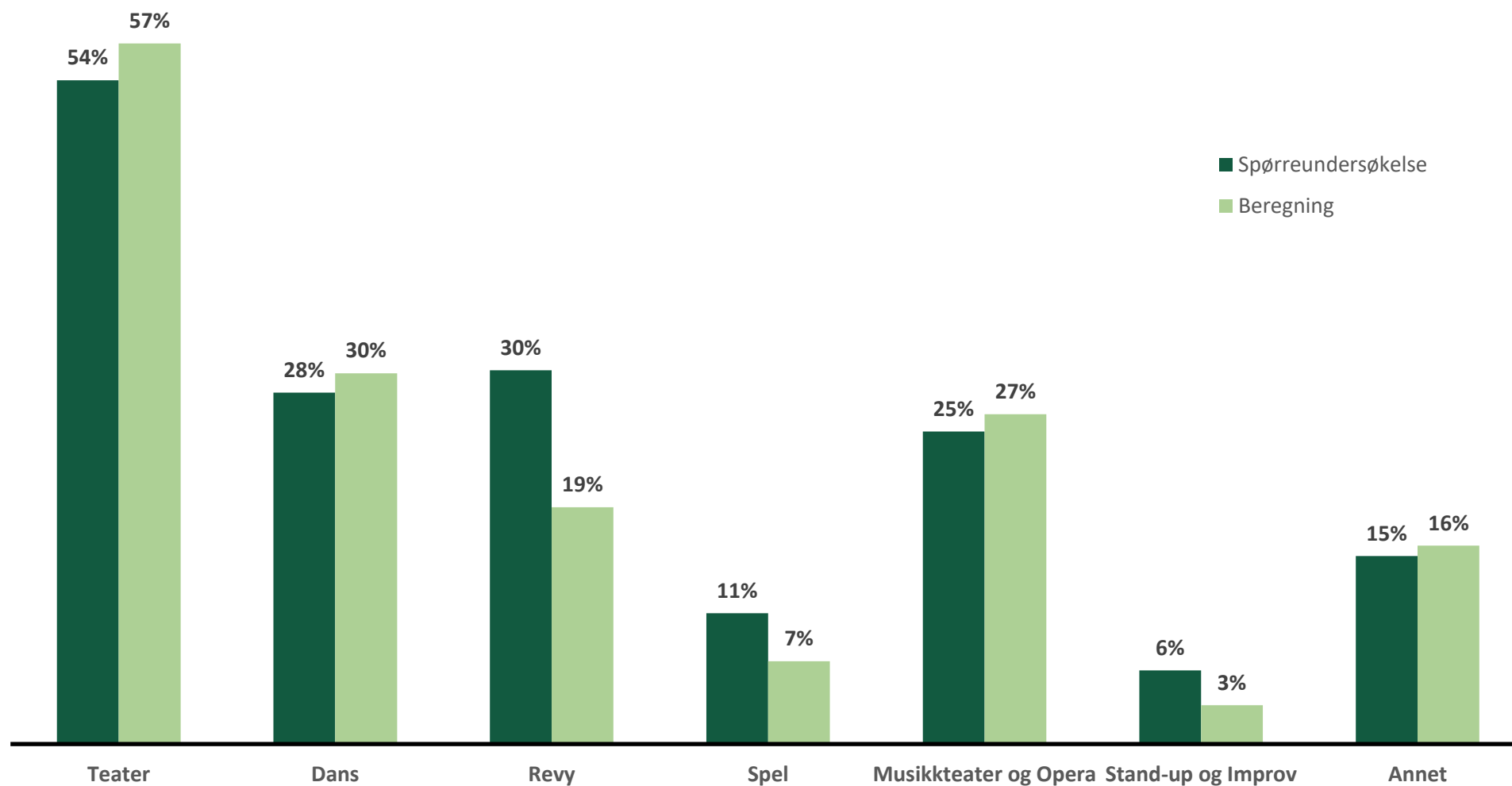

Foto: Tor Ivar Viken. Lurarevyen under finalen i NM i Revy 2023.

Figur 1 Uttrykksform

Hvilke scenekunstuttrykk har fremføringene deres bestått av?

n = 606

2.2 Fremføringsaktiviteter

Aktørene på det sceniske amatørfeltet gjennomførte i gjennomsnitt litt over 7 egenproduserte forestillinger hver i 2024. Én produksjon kan ha bestått av flere forestillinger. I tillegg deltok de i gjennomsnitt 2 ganger på andre aktørers fremføringsaktiviteter og 1 gang på festival eller lignende. Gitt beregningene av det totale aktøromfanget, utgjør dette omkring 19 tusen egenproduserte forestillinger på det sceniske amatørfeltet i løpet året.

Figur 2 viser gjennomsnittlig antall fremføringsaktiviteter per aktør samlet og for hver av uttrykksformene, i 2024, fordelt på «egenproduserte forestillinger», «deltakelse i andres arrangementer» og «deltakelse på festival eller lignende». Merk at det vil være dobbelttelling for de to siste kategoriene, dersom flere aktører har deltatt på samme arrangement.

Aktivitetsnivået er relativt jevnt på tvers av uttrykksformene. Innen teater, dans, revy, musikkteater/opera og de formene som utgjør «Annet», har aktørene i gjennomsnitt mellom 6 og 9 egenproduserte forestillinger. Spel ligger litt lavere, med i gjennomsnitt 3 forestillinger. Stand-up og impro skiller seg betydelig fra resten av feltet, med et gjennomsnitt på 39 egenproduserte aktiviteter i 2024. Dette forklares imidlertid av hvordan feltet er organisert, med et fåtall store aktører som representerer mange enkeltfremførende.

Gjennomsnittet trekkes imidlertid opp av et fåtall enkeltaktører innen hver av uttrykksformene, som har svært mange forestillinger. Selv om gjennomsnittet kan være beskrivende for feltet som helhet, skjuler det variasjonen innad. Det store flertallet av aktørene ligger under gjennomsnittet, og omtrent halvparten hadde kun 1 eller 2 egne forestillinger i løpet av 2024, jamfør figur 3.

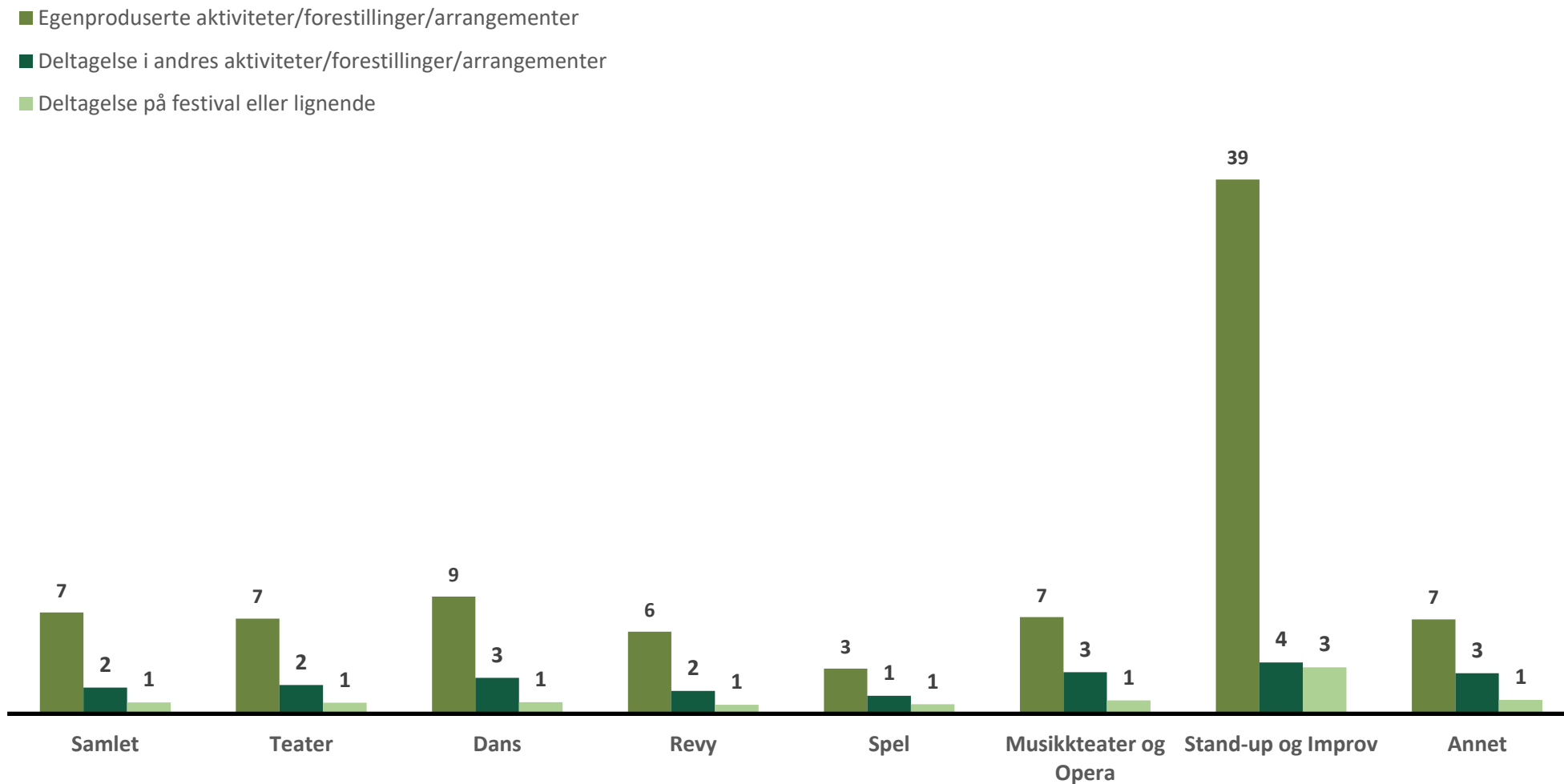
På bakgrunn av gjennomsnittstallene og beregningen av det totale antallet aktører, kan vi videre anslå omtrent hvor mange egenproduserte forestillinger som ble gjennomført i 2024. Jamfør figur 4, estimerer vi at det var 19 000 egenproduserte forestillinger, hvorav teater utgjorde den største andelen, etterfulgt av dans og musikkteater/opera. Deltakelse i andres arrangementer er også betydelig, særlig innen dans, musikkteater/opera og stand-up/impro, noe som understreker hvor vesentlig samskapelse er for scenekunst.

Figur 2: Fremføringsaktiviteter per aktør

Hvor mange fremføringsaktiviteter gjennomførte dere i 2024? Gjennomsnitt.

n = 594

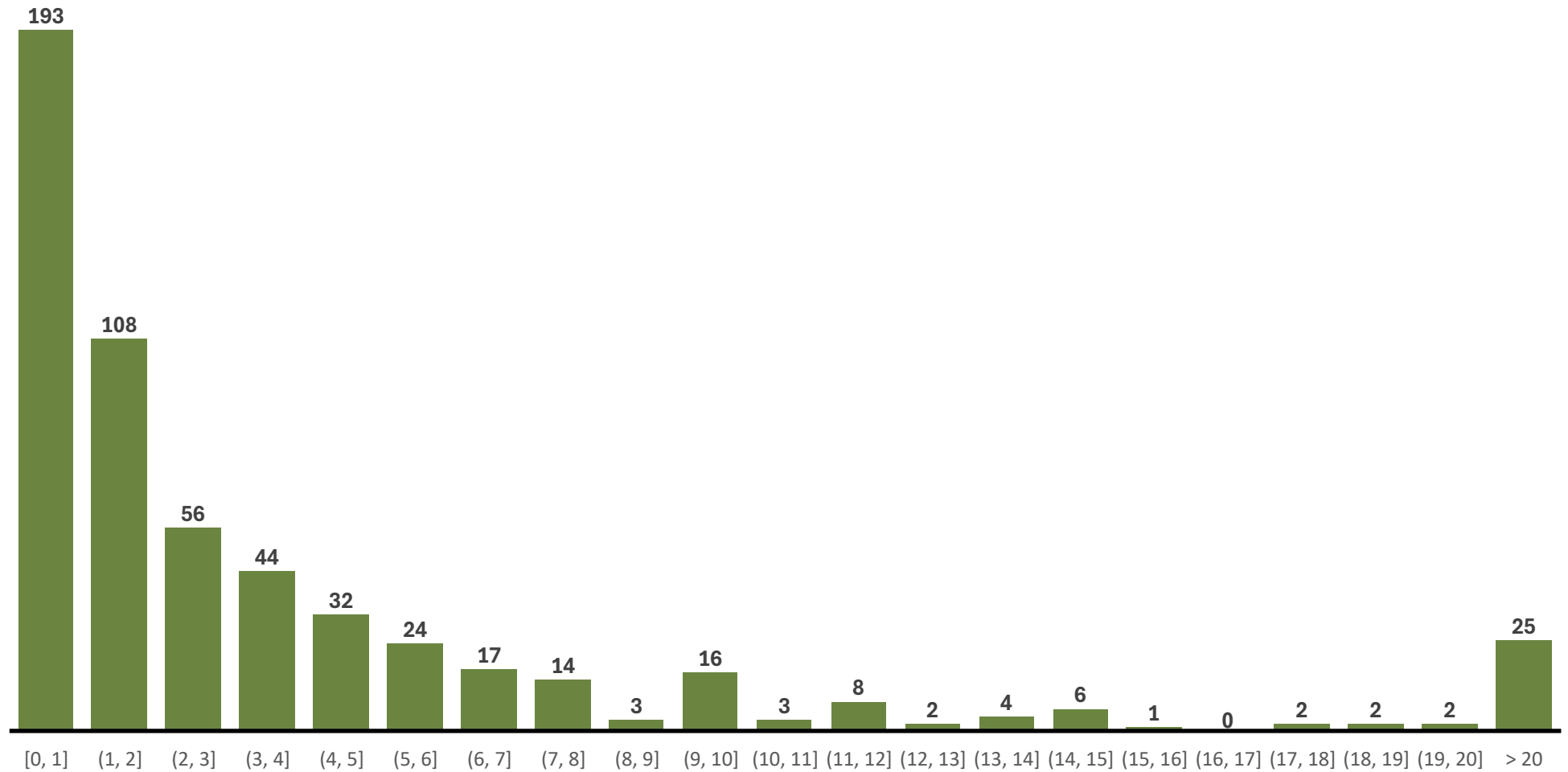

Figur 3: Fremføringsaktiviteter per aktør

Hvor mange fremføringsaktiviteter gjennomførte dere i 2024?

Antall svar for «Egenproduserte forestillinger»

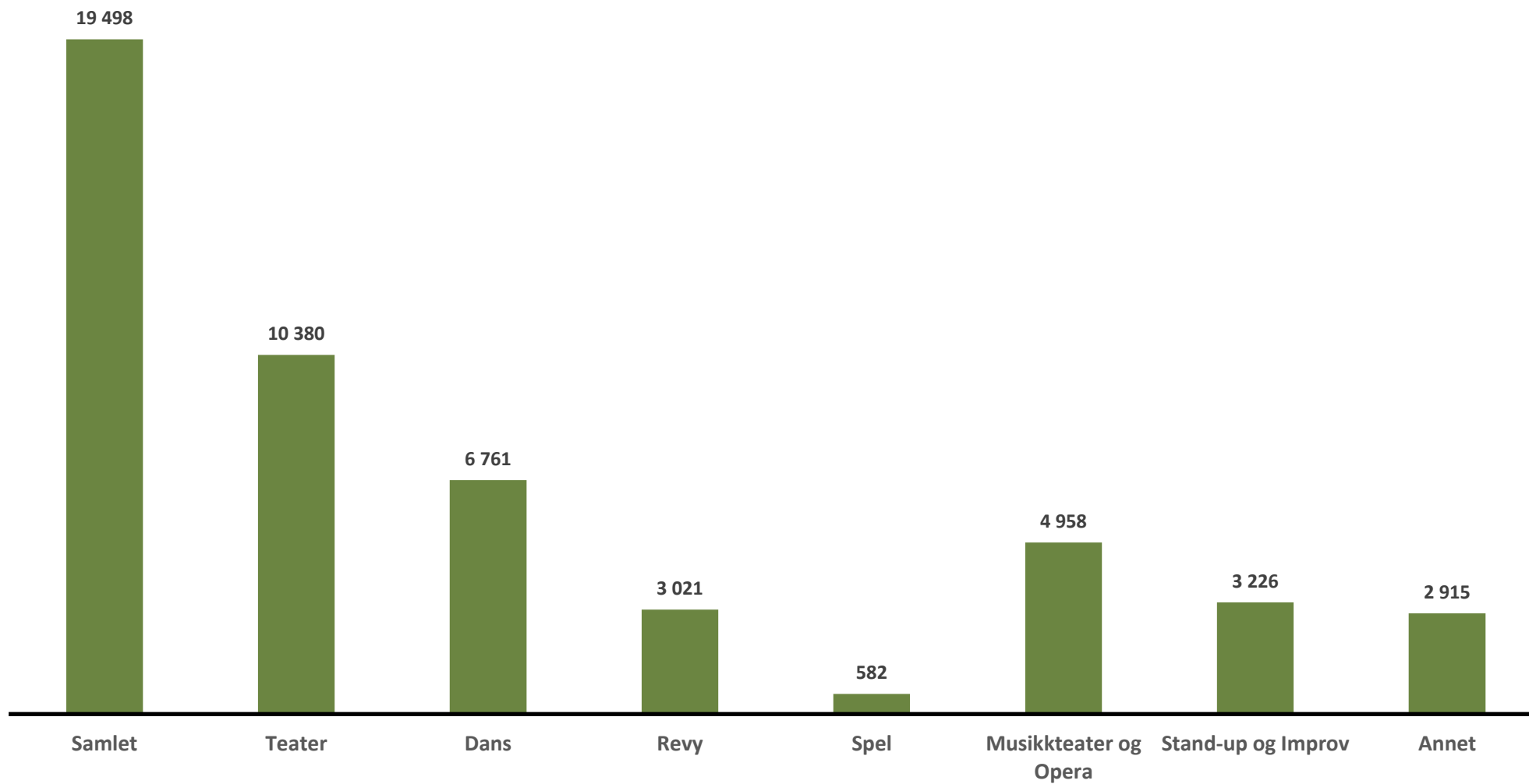
n= 594

Figur 3: Totalt antall egenproduserte forestillinger

Hvor mange fremføringsaktiviteter gjennomførte dere i 2024?

n = 594

2.3 Publikum

Aktørene på det sceniske amatørfeltet oppgir i gjennomsnitt at de hadde 160 publikummere per egenproduserte fremføring i 2024. Med til sammen 19 000 fremføringer, utgjør det et samlet publikum på over 3,1 millioner. I tillegg til dette, kommer publikum fra andres arrangementer og festivaler. Vi må anta at de som ser én fremføring ofte ser flere, og at antallet *unike* publikummere er lavere, men dette må uansett regnes som et høyt tall.

For referanse, viser SSBs kulturbarometer² at litt over halvparten av den norske befolkningen så på minst én fremføring innen teater, musikkteater, opera eller dans i 2024. Disse tallene skiller imidlertid ikke mellom profesjonell og amatør-/frivillig scenekunst. Fra Kunst i tall, vet vi at scenekunsten som helhet har hatt inntekter fra billettsalg på i underkant av 2 milliarder kroner i året, de siste par årene (justert for inflasjon). Vi har ikke tall for antall billetter solgt, men dersom vi antar en gjennomsnittlig billettpris på 400 kroner, utgjør det i underkant av 5 millioner publikummere. Det kan stemme godt overens med tallene fra SSB, dersom de som går på minst én forestilling i året, i gjennomsnitt går på to.

Dette er ikke en perfekt sammenligning. Det vil kunne være respondenter i SSB sin undersøkelse som ikke inkluderer forestillinger fra amatørfeltet, og det er flere forestillinger på amatørfeltet som tar svært lave billettpriser. Vi kan likevel bruke disse tallene til å sette 3,1 millioner publikummere i kontekst. Dersom det er i nærheten av det reelle tallet, vil det bety at det sceniske amatørfeltet har et like stort eller større publikum som det profesjonelle scenekunstfeltet.

Figur 4 viser gjennomsnittlig antall publikum per framføringsaktivitet fordelt på uttrykksformene. Aktørene har et betydelig større publikum på festivaler enn egne forestillinger, da dette publikummet gjerne er der for å se flere aktører på samme sted. Aktører som driver med uttrykksformer i kategorien «Annet» har det høyeste publikumsantallet per aktivitet, særlig drevet av deltakelse på festivaler. Musikkteater/opera og spel har også et høyt snittpublikum. Spel skiller seg litt ut med en stor andel publikummere gjennom deltakelse i andres

arrangementer. Dette kan forklares med at flere teater- og dansegrupper også deltar i spel. Teater, dans og revy har lignende publikumsnivåer per aktivitet, der festivaldeltakelse spiller en vesentlig rolle, spesielt for dans og revy. Stand-up og impro har det laveste gjennomsnittlige publikumsantallet per aktivitet.

Figur 5 er et histogram av totale publikumstall for egenproduserte forestillinger per aktør. Gitt forskjellene i antall forestillinger, er det store forskjeller mellom aktørene når det gjelder publikum. Flertallet hadde under 500 publikummere i 2024, sammenlignet med et gjennomsnitt for alle aktørene på rett i underkant av 1 200. Et fåtall aktører hadde over 5 000, med enkelte over 10 000.

Figur 6 viser vår beregning av det samlede publikummet. Beregningen er basert på antall publikummere per fremføring og antall fremføringer, oppjustert i henhold til beregnet antall aktører. Beregningene gir et estimat på omkring 3,1 millioner tilskuere på egenproduserte fremføringer. Aktører som driver med teater hadde i overkant av 1,8 millioner, mens de som driver med musikkteater og opera lå på 1,4 millioner og aktører som driver med dans på 1,2 millioner. De egenproduserte forestillingene utgjør det meste av publikummet.

Bildet er hentet fra Frilynt.no og er fra Langhaugenrevyens revynummer «Hvem er Willy?»

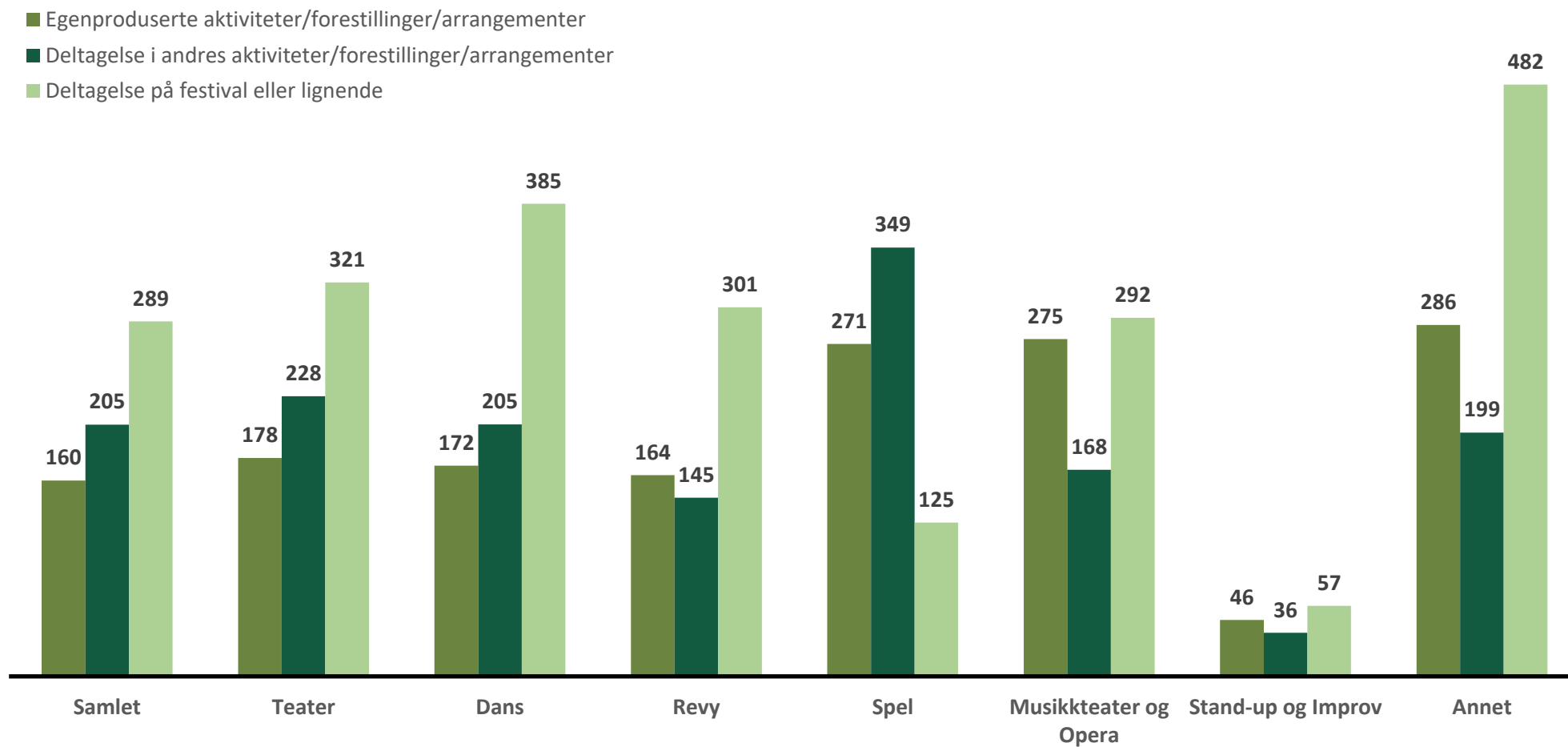
² <https://www.ssb.no/kultur-og-fritid/kultur/statistikk/norsk-kulturbarometer>

Figur 4: Publikum per fremføring

Hvor mange publikummere har dere hatt på fremføringene deres i 2024?

Hvor mange fremføringer gjennomførte dere i 2024?

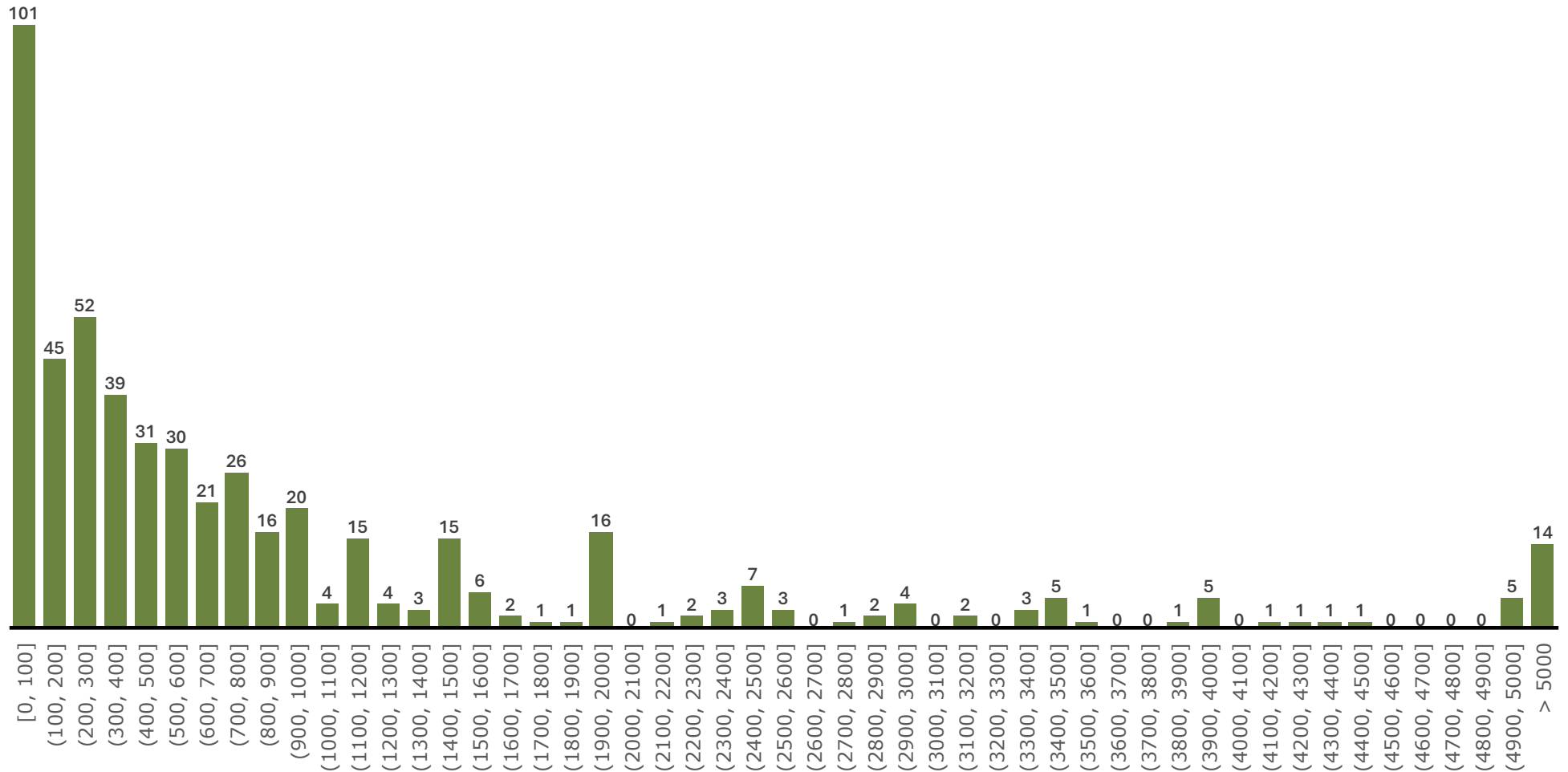
n = 513/594

Figur 5: Publikum egenproduserte forestillinger

Histogram: Hvor mange publikummere har dere hatt på egenproduserte fremføringer i 2024?

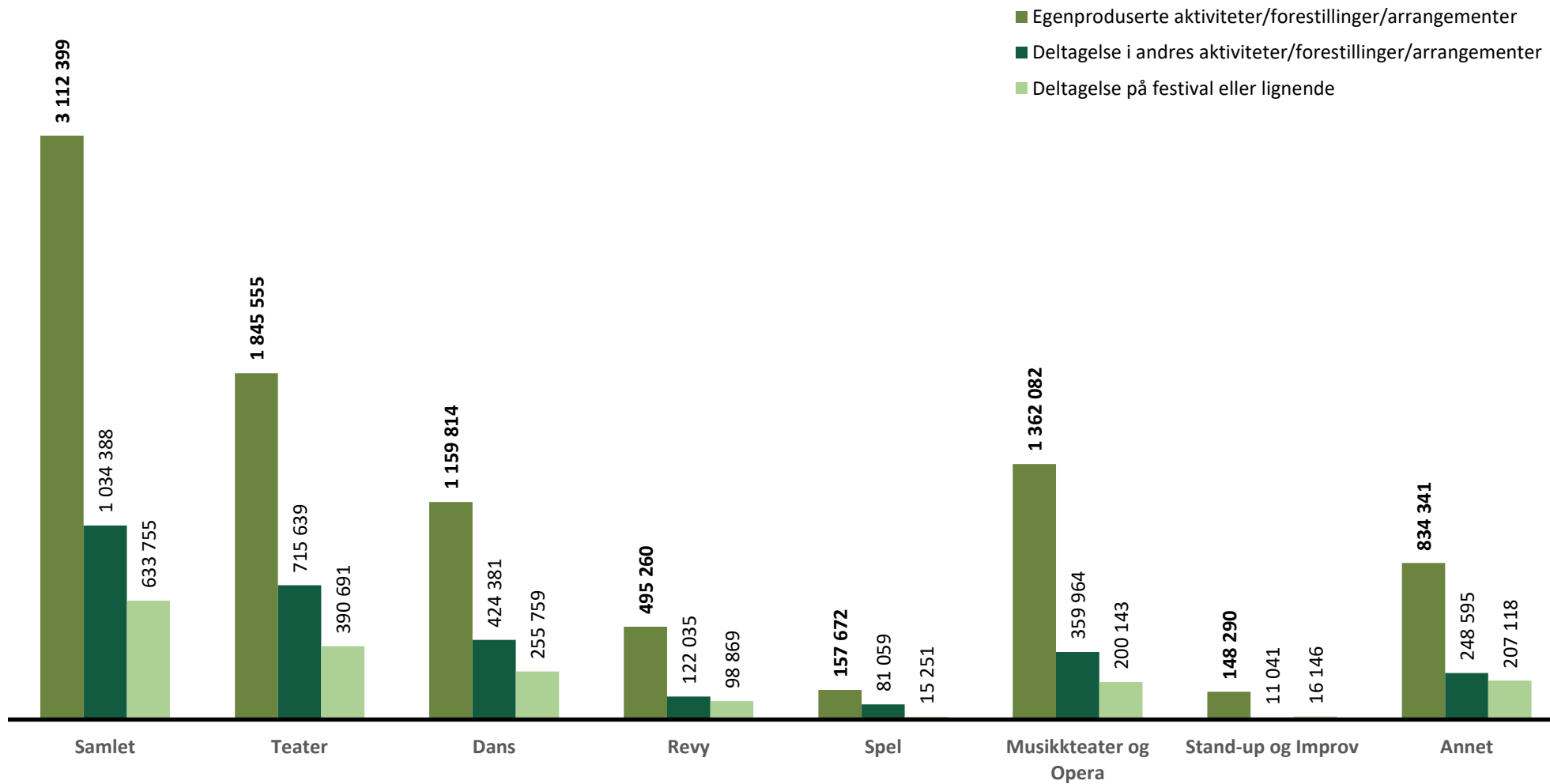
n = 513

Figur 6: Beregnet totalt publikum

Hvor mange publikummere har dere hatt på fremføringsaktivitetene deres i 2023/24?

n = 513

2.4 Frivillige og amatører

Egenverdien av å delta i scenekunst trekkes frem gang på gang, både i tidligere arbeid med kulturfrivillighet og i intervjuer med aktører i dette oppdraget. Det er derfor oppløftende å se hvor mange som faktisk er involvert på det sceniske amatørfeltet i Norge. I gjennomsnitt har hver av aktørene over 130 frivillige og/eller amatører, fordelt på ulike roller. Til sammen utgjør det over 350 000 som enten står på scenen, bidrar kunstnerisk foran scene eller med produksjon bak scenen, og i andre praktiske roller. Som med andre tall, vil det også være dobbelttelling her, da individuelle personer kan delta i flere grupper. Antallet unike deltagere er uansett betydelig, og med all sannsynlighet over 300 000.

Figur 7 viser hvor mange amatøraktører de ulike uttrykksformene har i snitt per aktørgruppe. Det er dans som totalt sett har flest amatøraktører, etterfulgt av revy og teater. Alle uttrykksformene har flest amatøraktører i utøvende roller, mens mange også har amatøraktører i produksjonsroller.

Deretter viser figur 8 det beregnede totale antallet amatøraktører for de ulike uttrykksformene fordelt på ulike roller. Det er også her teater som totalt sett har flest amatøraktører, også etterfulgt av dans og revy. Samlet sett er det over 250 000 amatøraktører i utøvende roller i Norge, mens det er omkring 18 000 i kunstneriske roller foran scenen, 39 000 i produksjonsroller, og 37 000 i andre praktiske roller.

Vi spurte også aktørene om i snitt hvor stor andel av involverte som var frivillige/amatører i 2024. Resultatene i figur 9 viser at alle uttrykksformer forteller at mellom 70 og 80 prosent av deres involverte var amatører eller frivillige. Mellom 50 og 70 prosent var produksjonsroller bak scenen, og mellom 40 og 60 prosent var andre praktiske roller. Til sist var mellom 30 og 50 prosent kunstneriske roller foran scenen. Alle uttrykksformene forteller at de har flest amatører i utøvende roller på scenen, noe som kan tyde på at vi har truffet godt med vår kartlegging av aktører som har svart på undersøkelsen.

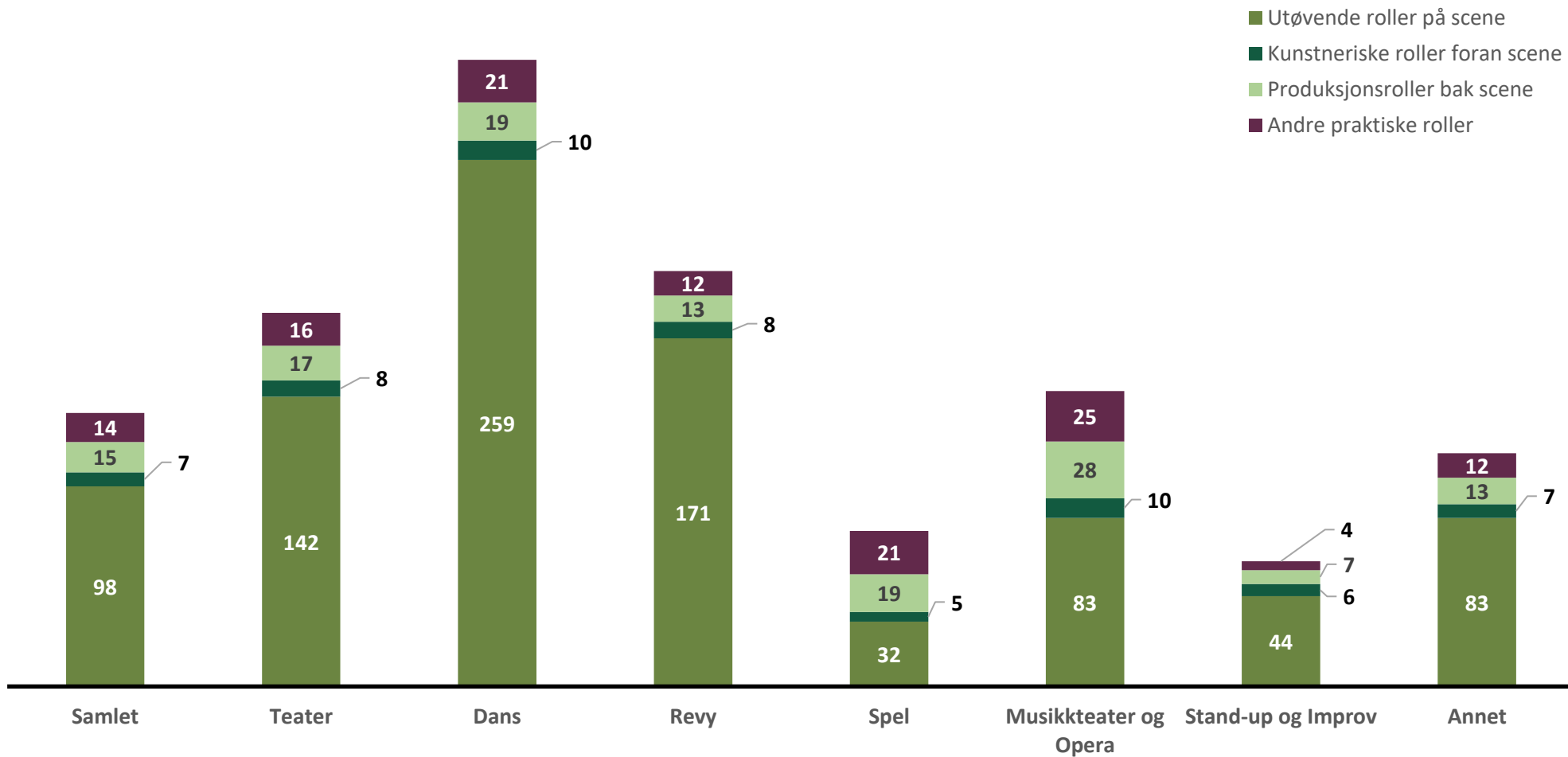

Bildet er hentet fra Operaen i Kristiansund: <https://www.visitnorway.no/reisemal/vestlandet/nordvest/listings-northwest/operaen-i-kristiansund/26959/>

Figur 7: Frivillige og amatører per aktør

Hvor mange frivillige eller amatører har deltatt i fremføringene deres i løpet av 2024, fordelt på følgende roller? Gjennomsnitt.

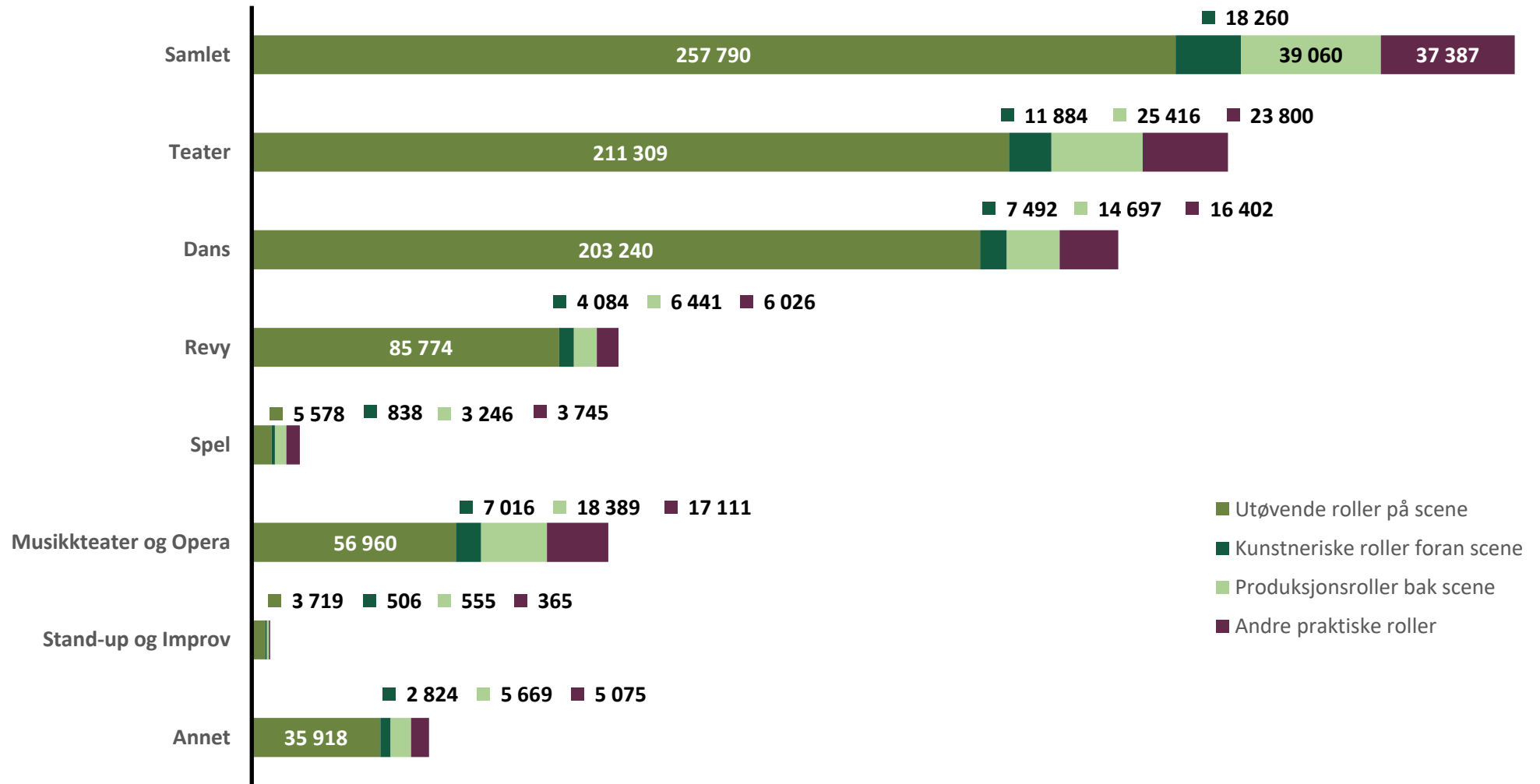
n= 537

Figur 8: Beregnet antall frivillige og amatører

Hvor mange frivillige eller amatører har deltatt i fremføringer i løpet av 2023 og 2024, fordelt på følgende roller? Gns. begge år, oppjustert.

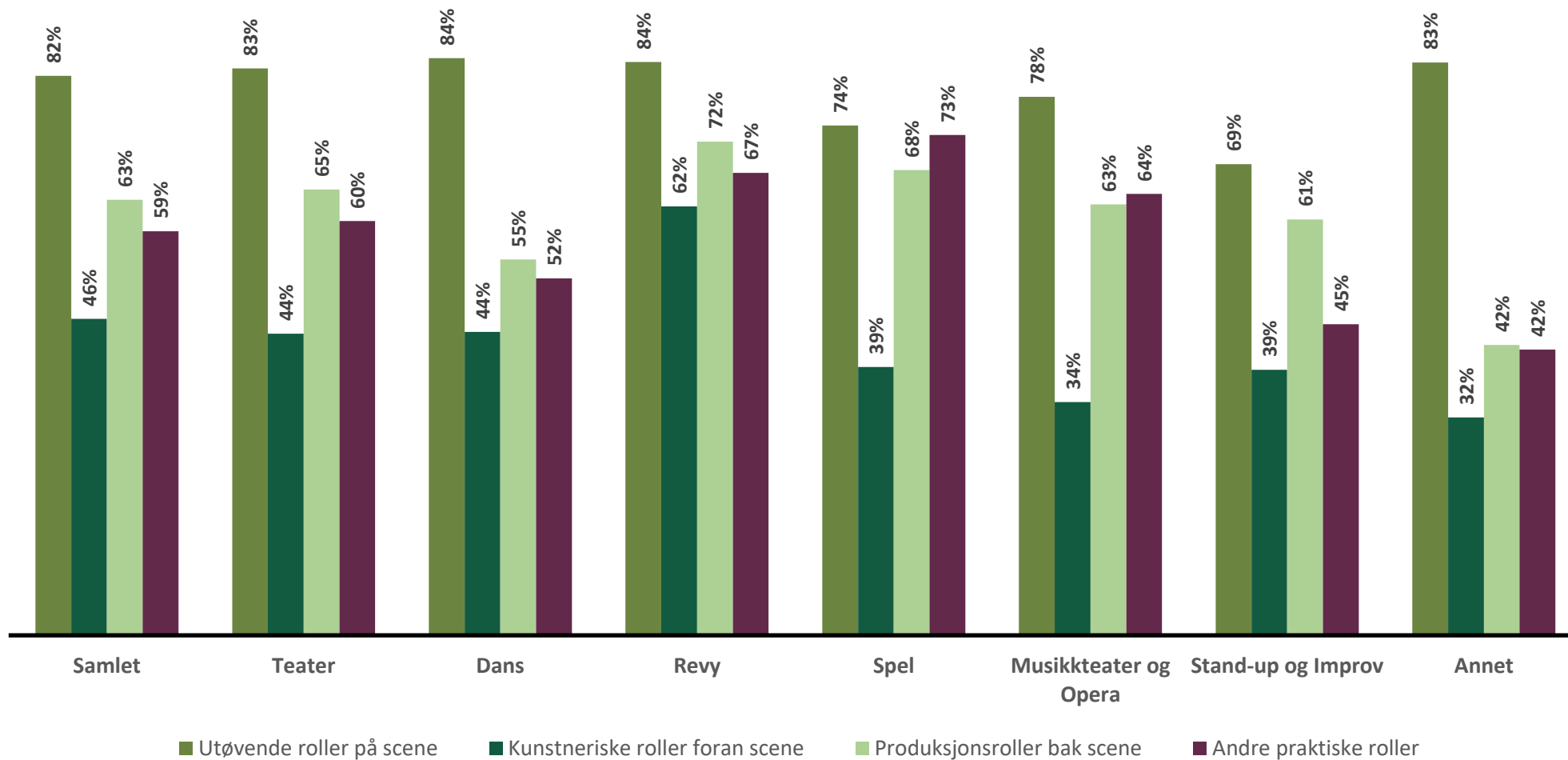
n =537

Figur 9: Andel som er frivillige og amatører

Hvor stor andel av involverte personer var frivillige og/eller amatører?

n = 534

2.5 Region

Figur 10 viser hvilket fylke aktørene som de ulike scenekunstuttrykkene har hatt mesteparten av fremføringsaktivitetene sine i. Vi vet ikke i hvilken grad svarene reflekterer kartleggingen eller markedsføringen av undersøkelsen. Vi har hovedsakelig kartlagt de ulike aktører gjennom nasjonale organisasjoner og tilskuddsordninger, men også mer regionale organisasjoner. Disse har også bidratt til å oppfordre medlemmer til å svare på undersøkelsen. Av den grunn, kan det være regioner som er over- eller underrepresentert i besvarelsene. Det er uansett en geografisk fordeling som reflekterer størrelsen på fylkene. Vi kan likevel peke på noen observasjoner i besvarelsene. Musikkteater og opera skiller seg ut ved å ha en høy andel aktører i Akershus og Vestfold. Stand-up og impro har en svært liten andel aktører i Akershus, men en høy andel i Vestland og Rogaland, spel har en høy andel aktører i Innlandet og Møre og Romsdal og revy har en høy andel aktører i Nordland.

Figur 11 snur bildet, og viser andelen av aktørene i en region som driver med de ulike scenekunstuttrykkene. Vi bruker region her i stedet for fylke, da det er enkelte av fylkene som har svært få respondenter. Her ser vi at det er noen vesentlige forskjeller mellom regionene. Østlandet og Sørlandet har en relativt høy andel aktører som driver med teater og musikkteater/opera, mens det er i Vestlandet at vi finner størst andel som driver med dans. Nord-Norge, derimot, har relativt få aktører som driver med dans og musikkteater/opera, men en svært stor andel som driver med revy.

2.6 Aldersfordeling

Figur 12 viser aldersfordelingen blant amatørerne og de frivillige som har vært med på tvers av de ulike uttrykksformene, samt aldersfordelingen i Norge for øvrig. Generelt er det høyest deltakelse blant ungdom (13–18) og unge voksne (19–26), mens det er lavere deltakelse blant voksne (27–49) og eldre (67+).

Noen ulikheter stikker seg frem. Spel og stand-up/impro har en betydelig høyere andel voksne amatører og frivillige enn aktørene som driver med de andre uttrykksformene, og ligner av den grunn mer på befolkningen for øvrig.

Særlig spel har en alderssammensetning som er veldig gjennomsnittlig, med kun litt større andel ungdom og litt lavere andel voksne (imidlertid ikke så lav som de fleste andre). Spelaktører er også de som har klart flest over 67 år.

Stand-up og impro har klart lavest andel barn og unge, men ikke en så liten andel som det kan være enkelt å forvente. Det er en ikke ubetydelig andel unge mellom 13 og 18 år, til tross for at mye av aktivitetene skjer på barer og andre serveringssteder, og at det ofte er en mer individuell fremføring. På den andre siden ser vi størst deltakelse blant barn og unge i musikkteater og opera. Her er det riktignok et betydelig skille mellom de to, med en mindre andel barn og unge innen opera enn musikkteater. Over halvparten av amatører og frivillige i musikkteater og opera var under 18.

2.7 Kjønnsfordeling

Figur 13 viser at for samtlige uttrykksformer er det flest kvinner som deltar (mellom 50 og 65 prosent). Samtlige uttrykksformer oppgir å ha mellom 30 og 40 prosent menn. Kun mellom 0 og 5 prosent oppgir å ha ikke-binære deltakere på sine aktiviteter, hvor den uttrykksformen som oppgir å ha den høyeste andelen ikke-binære/annet er stand-up/impro.

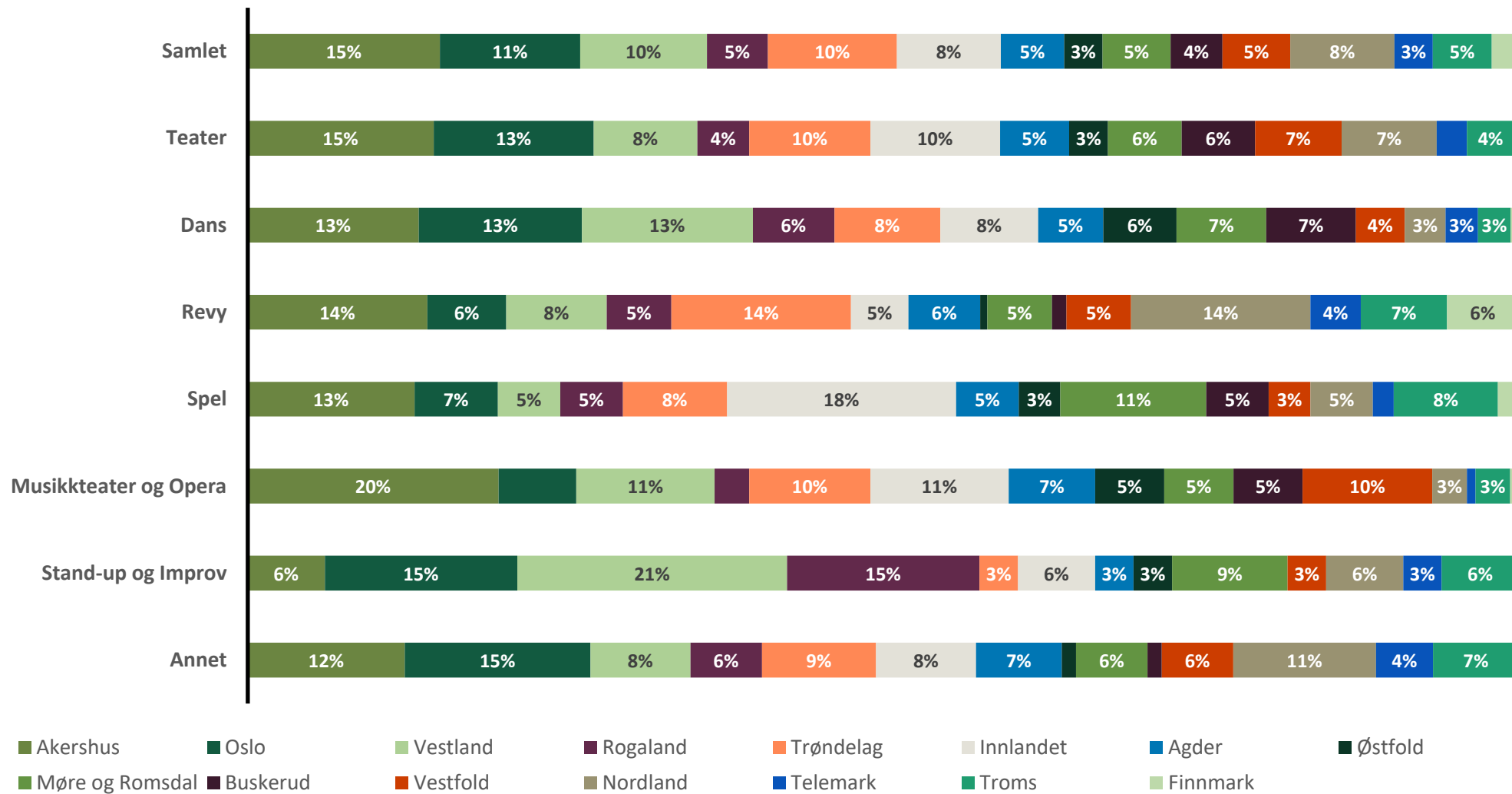

Bildet er hentet fra Hålogaland Amatørteaterselskap

Figur 10: Fylke

I hvilket fylke hadde dere flest fremføringsaktiviteter?

n= 562

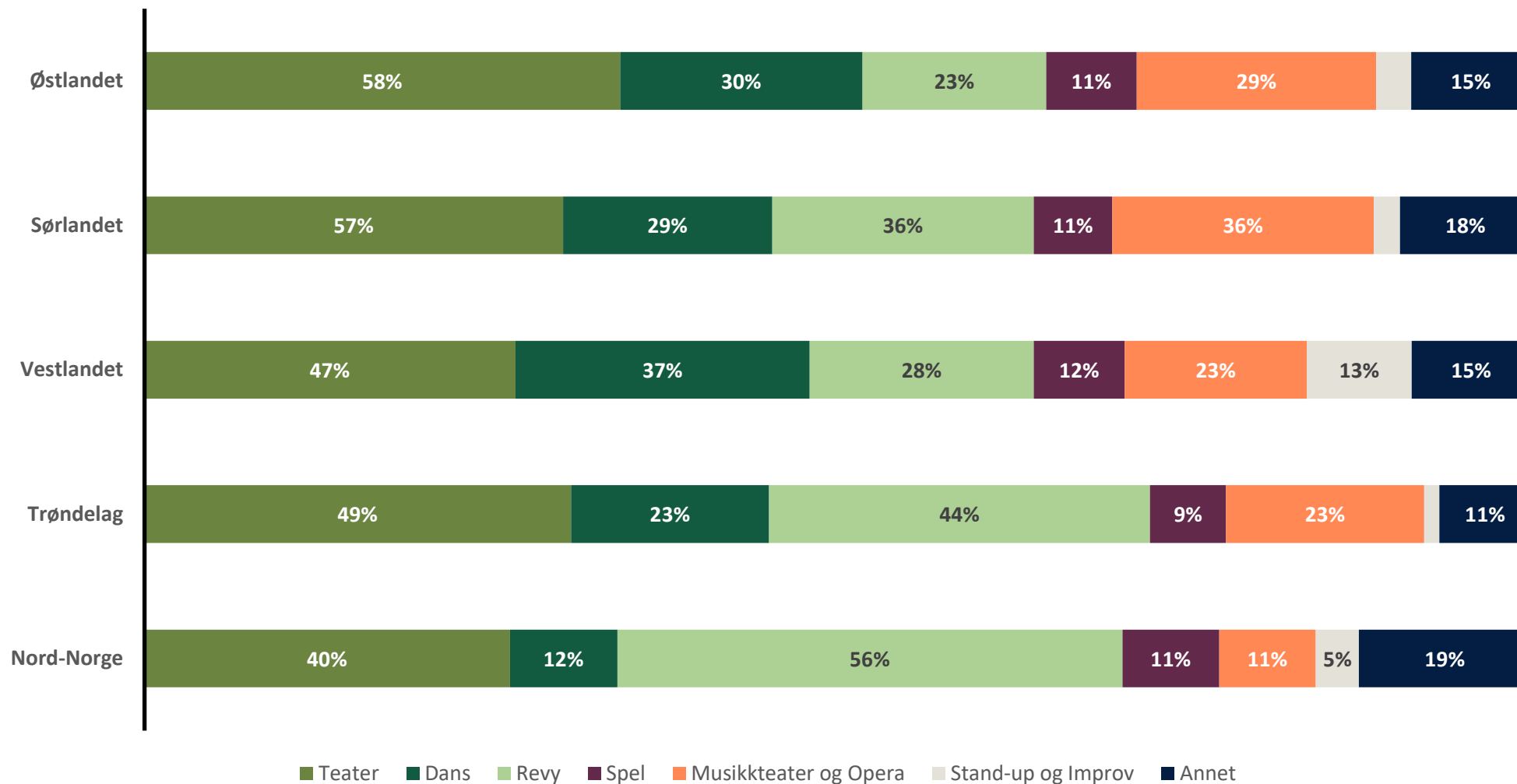

Figur 11: Uttrykksformer per region

Hvilke scenekunstuttrykk har fremføringsaktivitetene deres bestått av?

I hvilket fylke hadde dere flest fremføringsaktiviteter?

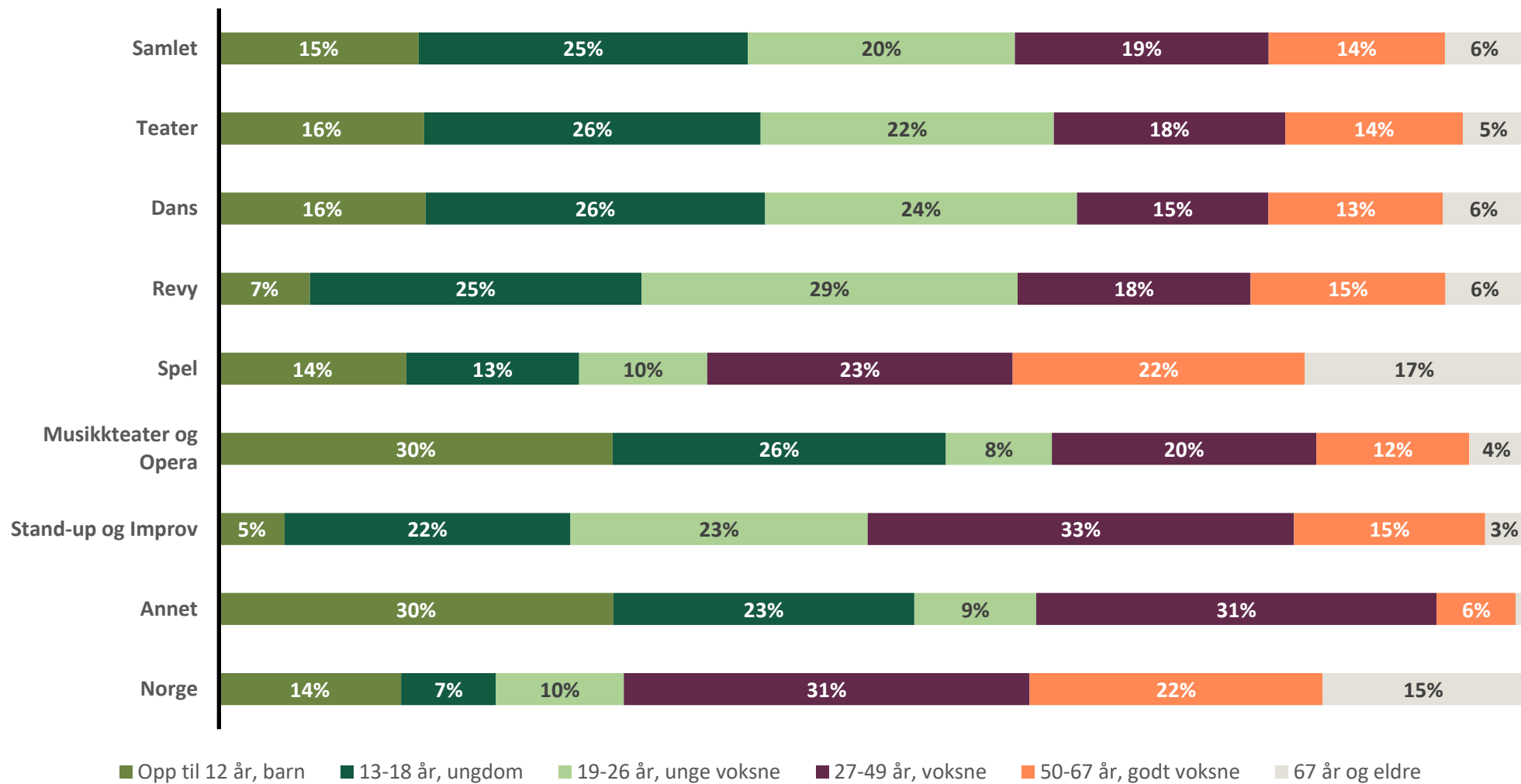
n = 562

Figur 11: Aldersfordeling

Hvordan er aldersfordelingen blant frivillige og amatører?

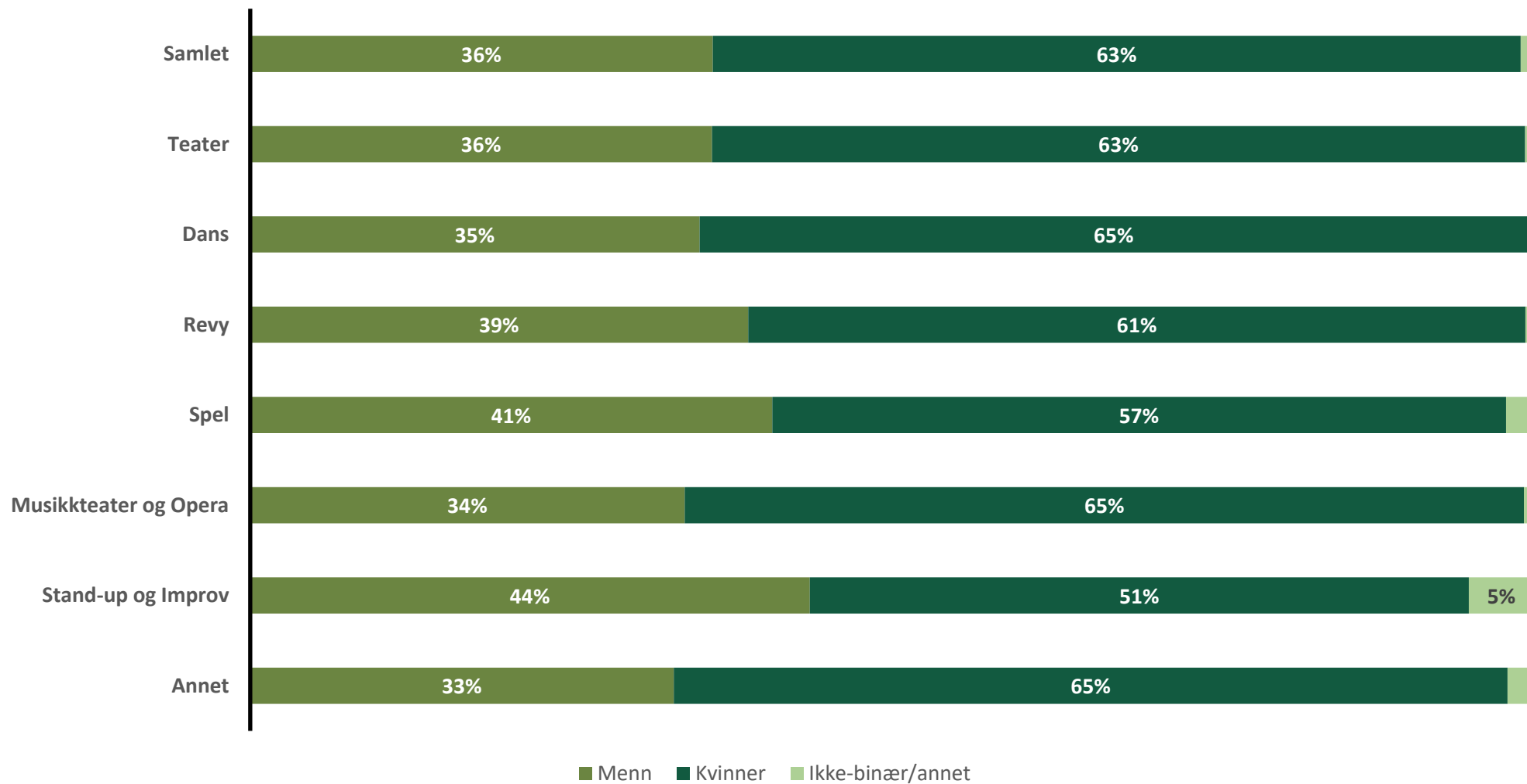
n= 510

Figur 12: Kjønnssfordeling

Hvordan er kjønnssfordelingen blant frivillige og amatører?

n= 509

2.8 Opplevd økonomisk situasjon

Figur 14 viser hvor enig eller uenig aktører fra de ulike uttrykksformene er i syv påstander om deres økonomiske situasjon. I figuren antyder rød mer negative svar og grønn mer positive svar. Besvarelsene viser en relativt jevn fordeling mellom positive og negative opplevelser av egen økonomisk situasjon, med noe overvekt av positive opplevelser. Det må imidlertid ikke ta vekk fra at en stor andel av aktørene oppgir at de opplever økonomiske utfordringer.

Omkring én av tre aktører oppgir at inntektene deres ikke dekker summen av utgifter knyttet til fremføringsaktiviteter, og én av fire at de har måttet avlyse eller avstå fra aktiviteter på grunn av den økonomiske situasjonen. Videre oppgir én av tre at de profesjonelle kunstnerisk medvirkende ikke har fått rimelig betalt. «Rimelig betalt» ble beskrevet som at de «eksempelvis følger CREOs minstesatser eller andre veiledende honorarsatser for kunstnerisk arbeid». Kun litt over halvparten av respondentene oppgir at de er trygge på at de kan fortsette å sette opp scenekunstneriske aktiviteter fremover.

I figur 15 viser vi de samme besvarelsene som en gjennomsnittsanalyse, fordelt på scenekunstuttrykkene. En slik analyse innebærer at svaralternativene er gitt en verdi (verdi 1–5, hvor «Helt uenig» = 1, «Litt uenig» = 2, osv.), slik at vi kan regne ut gjennomsnittet på tvers av de syv spørsmålene for hver aktør og igjen for alle aktørene som driver med de ulike scenekunstuttrykkene. Her ser vi at gjennomsnittet ligger omkring 3,5 for hver av gruppene, som representerer «litt enig» eller «litt positivt». Aktørene som driver med revy er mest positive til egen økonomisk situasjon, med en gjennomsnittlig skår på 3,8, noe som kan indikere at aktører innen denne sjangeren opplever en relativt bedre økonomisk situasjon enn andre. Spel har den laveste skåren på 3,2, noe som tyder på større økonomiske utfordringer i denne gruppen. De øvrige sjangrene, som teater, musikkteater, opera, stand-up og dans, ligger relativt jevnt mellom 3,3 og 3,5, noe som indikerer en lignende økonomisk situasjon på tvers av disse kategoriene. Den samlede gjennomsnittsskåren på 3,5 viser at økonomien for amatørfeltet i scenekunst ikke nødvendigvis vurderes som veldig dårlig, men heller utfordrende og presset, med variasjoner mellom ulike uttrykksformer.

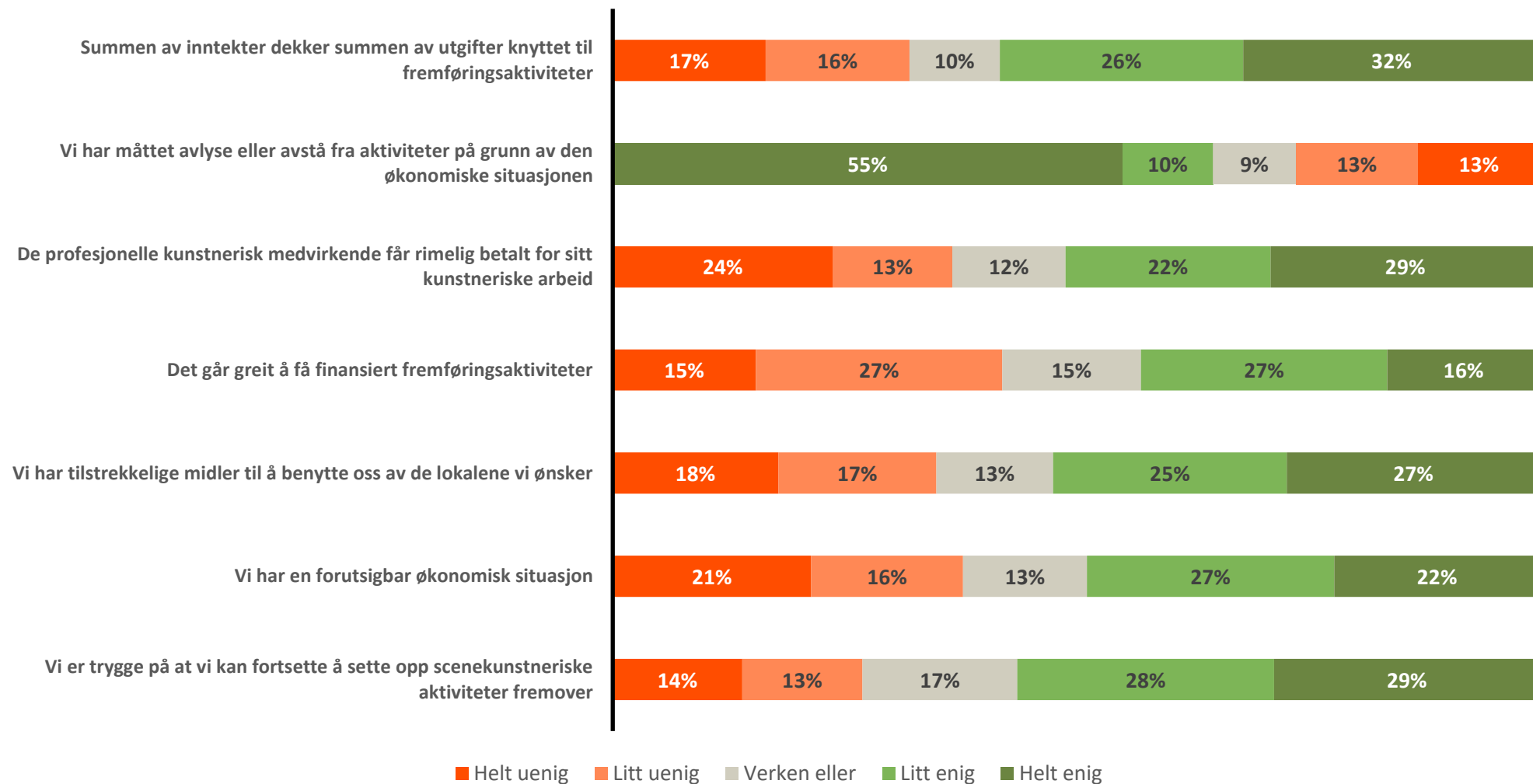

Øystein Torheim. Bilde hentet fra Opera Nordfjord: <https://www.hjartestad.no/opera-nordfjord/>

Figur 13: Opplevd økonomisk situasjon

I hvilken grad er dere enig i følgende påstander?

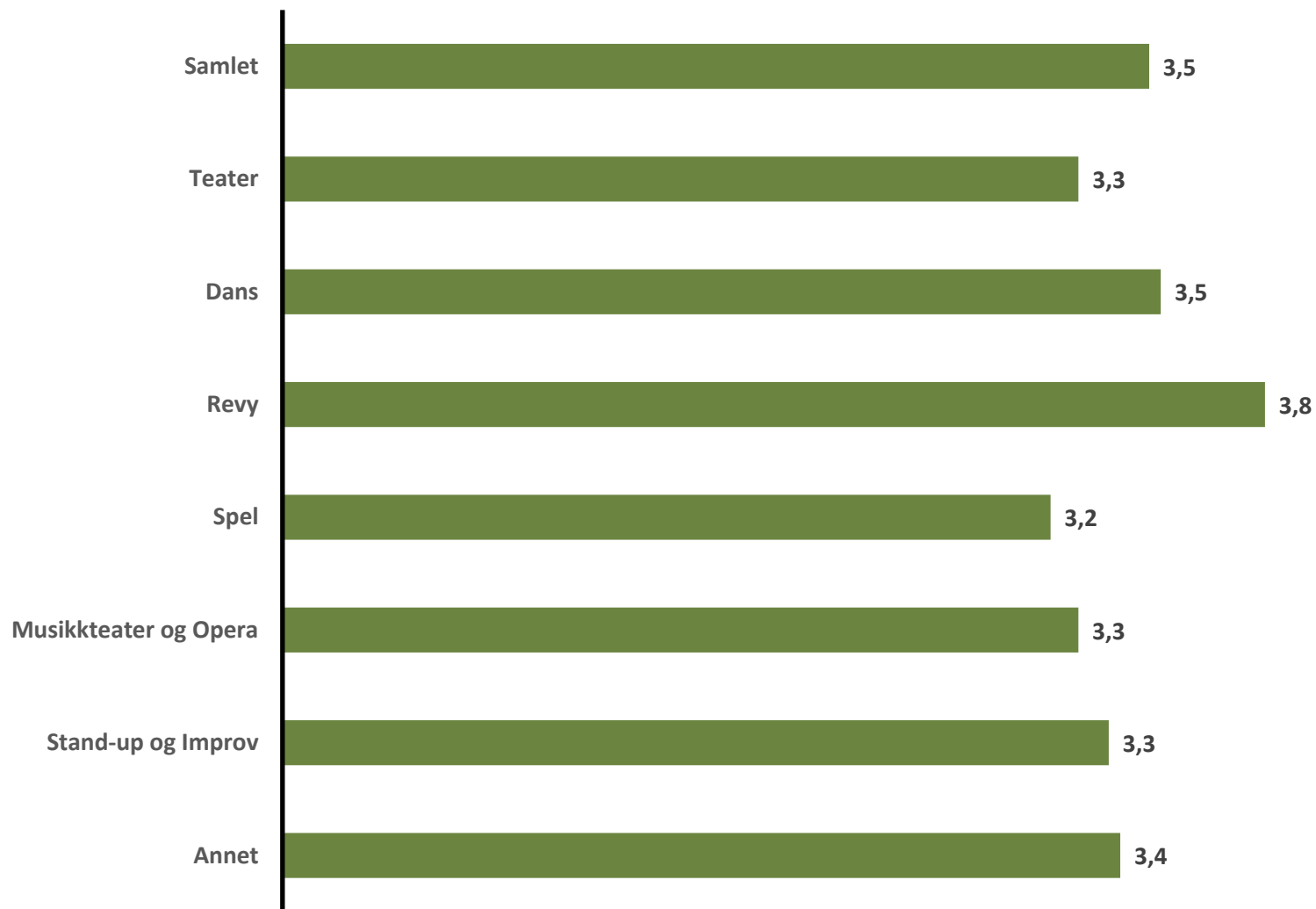
n= 411

Figur 14: Gns. opplevd økonomisk situasjon

Gjennomsnittsbetegnelse på spm. om opplevd økonomisk situasjon

n= 411

2.9 Lokaler

Figur 16 viser hvilke typer lokaler aktørene har benyttet i fremføringene sine. Svarene er fordelt på scenekunstuttrykk. Mindre lokale scener, som skoler, kommunehus og ungdomshus, er den mest brukte arenaen samlet sett og for de fleste av uttrykksformene. De eneste unntakene er aktører som driver med spel, som hovedsakelig er utendørs, og aktører som driver med musikkteater og opera, som i noe større grad bruker fullverdige, profesjonelle scener.

Stand-up og impro foregår i stor grad på mindre lokale scener, men har også en betydelig andel på barer og serveringssteder. Kategoriene «Annet» og revy har en relativt jevn fordeling mellom ulike scener, der revy også benytter gymsaler og idrettshaller. Totalt sett viser figuren at valg av scene varierer mellom uttrykksformene, der mindre lokale scener er sentrale for de fleste sjangre, mens spesifikke uttrykksformer, som spel og stand-up markerer seg som brukere av utendørsscener og barer.

Figur 17 viser hvordan aktørene har tilgang på lokalene de bruker, fordelt på ulike typer lokaler. Det vanligste er å leie lokaler, enten fra en kommune eller private aktører. Fullverdige profesjonelle scener og gymsaler/idrettshaller benyttes oftest gjennom kommunal leie, med henholdsvis 54 prosent og 60 prosent. Å eie egne lokaler er mindre vanlig, men forekommer særlig ved mindre scener og utendørs arrangementer. En betydelig andel får også bruke lokaler gratis, særlig i barer/serveringssteder (64 prosent) og utendørsområder (48 prosent).

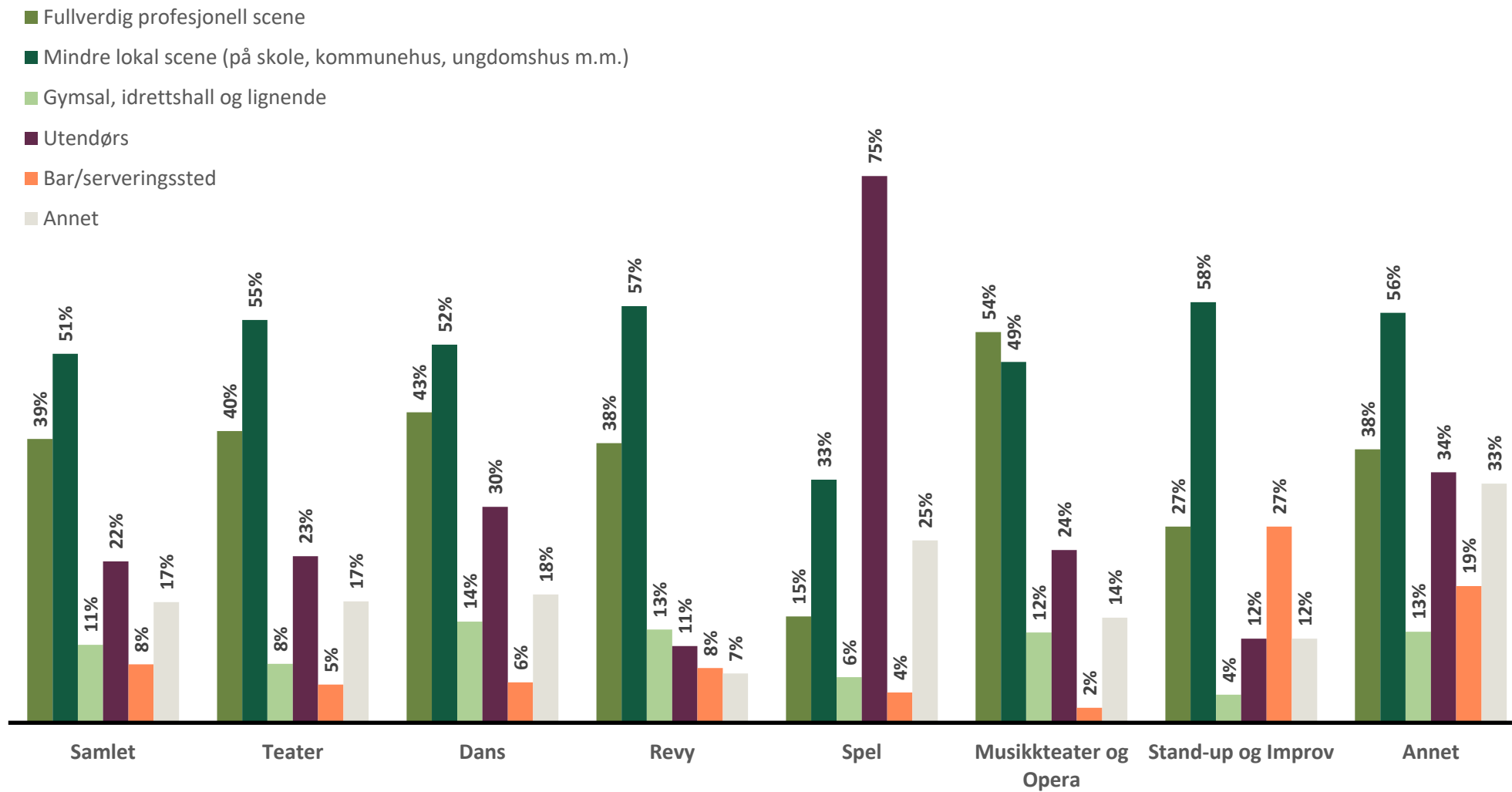

Foto: Knut A. Rosvold. Bildet er hentet fra Store Norske Leksikon: https://snl.no/historiske_spel

Figur 15: Lokaler

Hva slags type lokaler benytter dere til fremføringsaktivitetene deres?

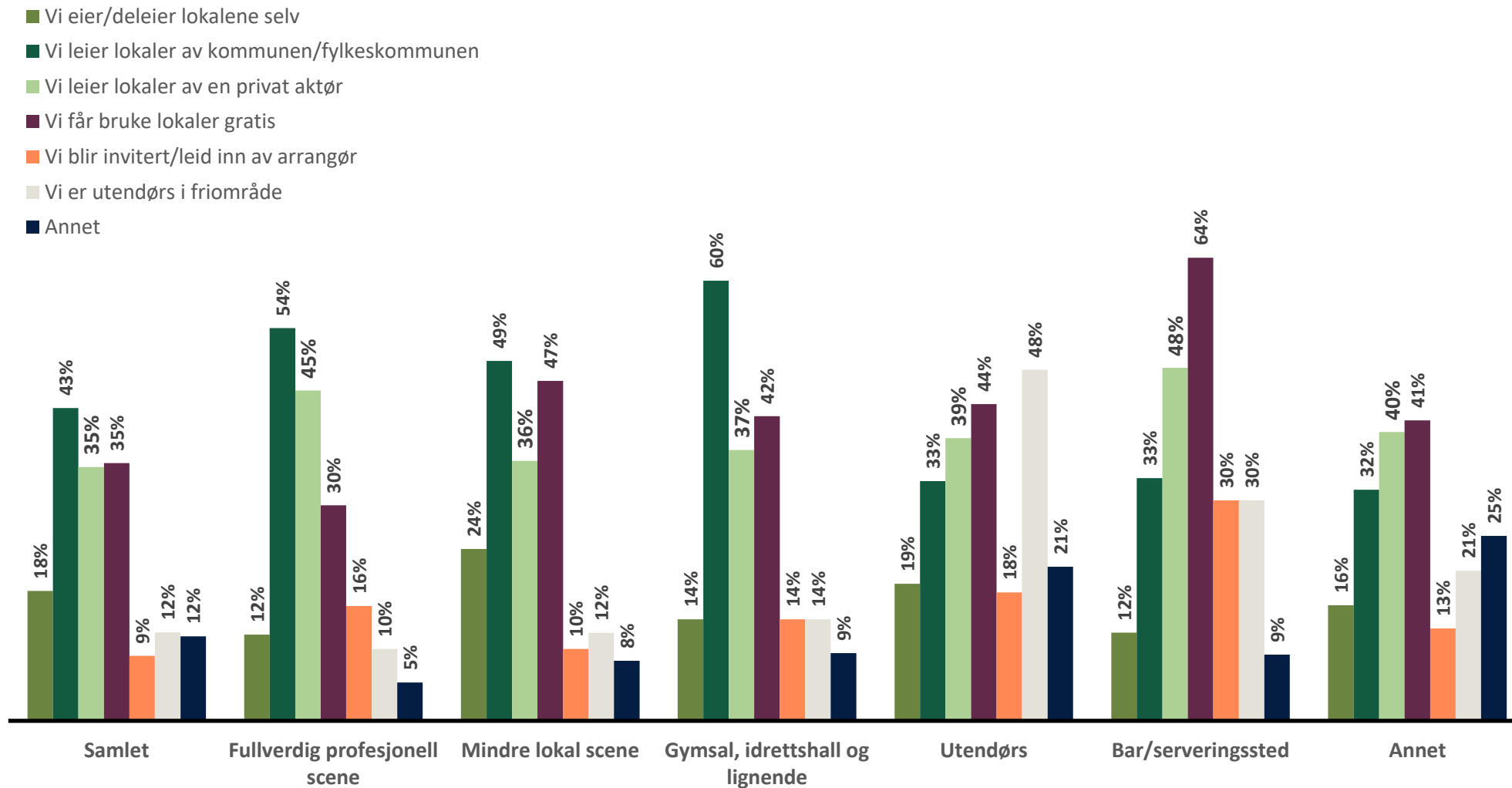
n= 411

Figur 17: Tilgang på lokaler

Hvordan har dere tilgang på lokalene dere bruker?

n= 370

2.10 Inntekter

Det sceniske amatørfeltet består av aktører i alle økonomiske størrelser, fra noen få tusen i året til flere millioner. Nesten halvparten hadde samlede inntekter i 2024 på under 100 000 kroner, men hele 14 prosent hadde over 1 million. Det innebærer imidlertid at det er en relativt liten andel i «midtsjiktet» mellom hundre tusen i inntekter og millioninntekter. En vesentlig andel av disse inntektene kommer fra offentlige tilskudd, men like mye er fra egen inntjening gjennom billettinntekter, salg av mat og drikke, sponsoravtaler, m.m. Det er imidlertid verdt å verke seg at det er både de minste og de største aktørene, målt i inntekter, som får størst andel av inntektene sine fra offentlige tilskudd. Det er aktørene i midtsjiktet som er mest avhengig av egne inntekter.

Figur 18 viser aktørenes samlede inntekter i 2024, fordelt på uttrykksform. Samlet ser vi at 43 prosent hadde under 100 000 kroner i inntekter, mens 30 prosent hadde mellom 100 000 og 400 000, 9 prosent hadde mellom 400 000 og 1 million, og 14 prosent hadde over 1 million kroner. Musikkteater og opera har høyest andel med inntektene over 1 million kroner, 27 prosent, og samtidig kun 28 prosent under 100 000. Spel ligger litt bak med 26 prosent over 1 million, men har en høyere andel i de lavere inntektssjiktene. Revy og stand-up/impro har høyest andel med lavere inntekter, men har begge to en jevnere fordeling og større midtsjikte mellom 100 000 og 1 million.

Figur 19 viser de gjennomsnittlige totale inntektene, fordelt på inntektskilder, i 2024. Aktørene som driver med dans, hadde de høyeste inntektene, i gjennomsnitt litt over 2,2 millioner kroner per aktør. Bak dem ligger aktørene som driver med musikkteater og opera, som i gjennomsnitt hadde inntekter på 2,1 millioner kroner. I begge tilfellene er det særlig offentlige tilskudd og andre inntekter som utgjør forskjellen fra de øvrige uttrykksformene. Aktørene innen teater, revy og spel ligger alle i gjennomsnitt på rundt 1 million kroner, mens stand-up og impro ligger noe bak med i underkant av 600 000 kroner. For disse fire uttrykksformene, er billettinntekter en noe viktigere inntektskilde enn for dans og musikkteater/opera. For stand-up og impro utgjør dette nesten 40 prosent av inntektsgrunnlaget, dobbelt så mye som dans, hvor tilsvarende andel er 20 prosent.

Figur 20 viser de samlede inntektene per aktør i 2024 som et histogram. Her kan vi se tydelig at det er et fåtall store aktører som trekker gjennomsnittene opp. Flertallet hadde inntekter lavere enn 150 000 kroner, og det er omtrent like mange som lå under 50 000 kroner som over 500 000 kroner. Som vist over, hadde de fleste aktørene kun én eller to fremføringer i løpet av året, for et par hundre i publikum, mens noen har både flere og større aktiviteter. Dette gjelder på tvers av alle uttrykksformene.

I figur 21 har vi fordelt andelene av inntektene som kommer fra ulike kilder på de samlede inntektene. Her ser vi at det er de med samlede inntekter under 50 000 og de over 1 million som får størst andel fra offentlige tilskudd og lavest andel fra egen inntjening. Det innebærer at tilgangen på offentlige midler avtar med størrelse kun inntil et punkt, hvor det går betydelig opp igjen. Det er grunn til å tro at dette mønsteret kan være med å forklare hvorfor det er såpass få aktører i det midtsjiktet, gitt at inntekter og utgifter utvikler seg relativt likt.

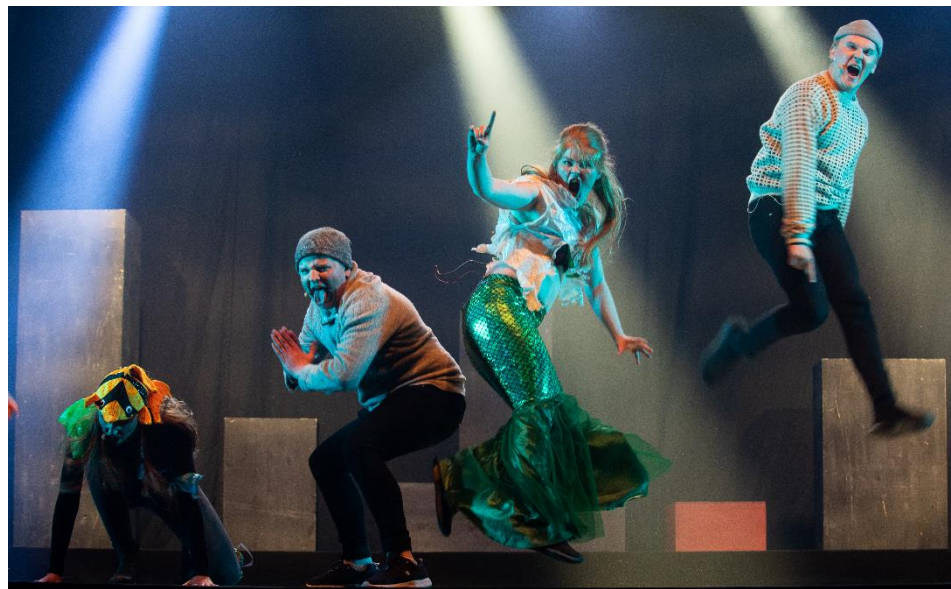
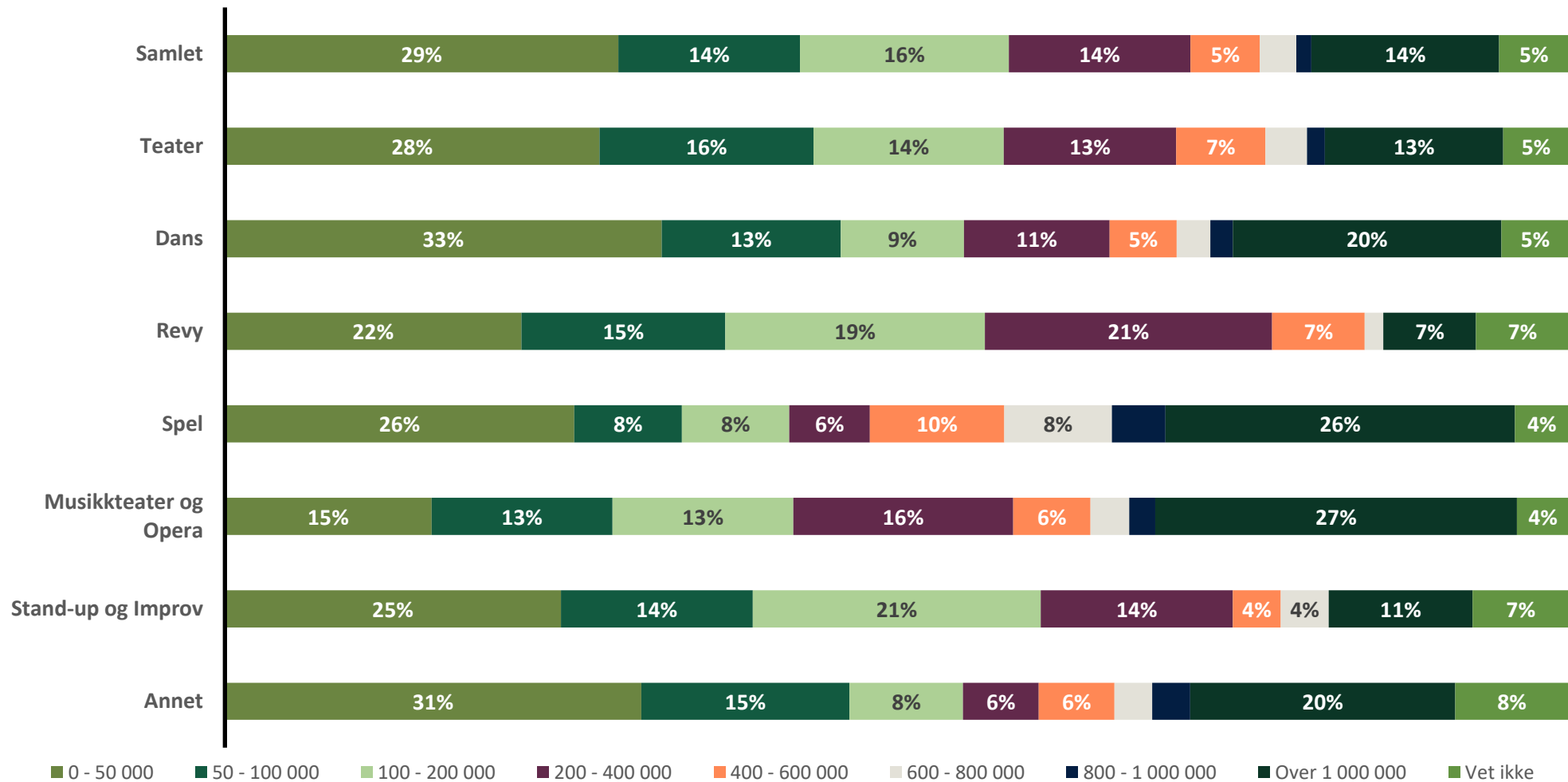

Foto: Tor Ivar Viken. Bragerevyen under finalen i NM i Revy 2019

Figur 18: Inntekt per uttrykksform

Hva var inntektene deres i 2024?

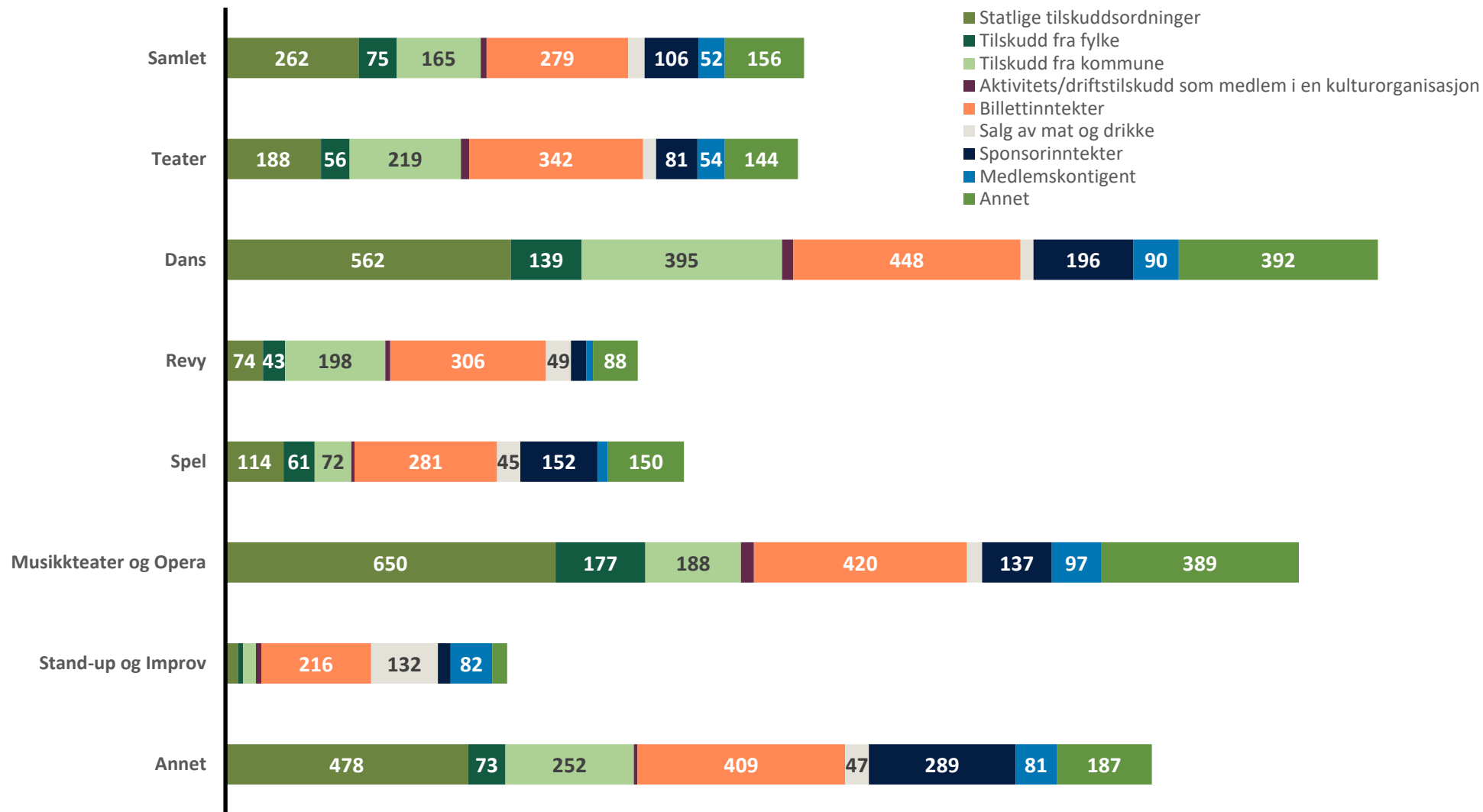
n= 444

Figur 19: Inntektskilder

Hvor kommer de økonomiske midlene deres fra? Gns. 1 000 NOK

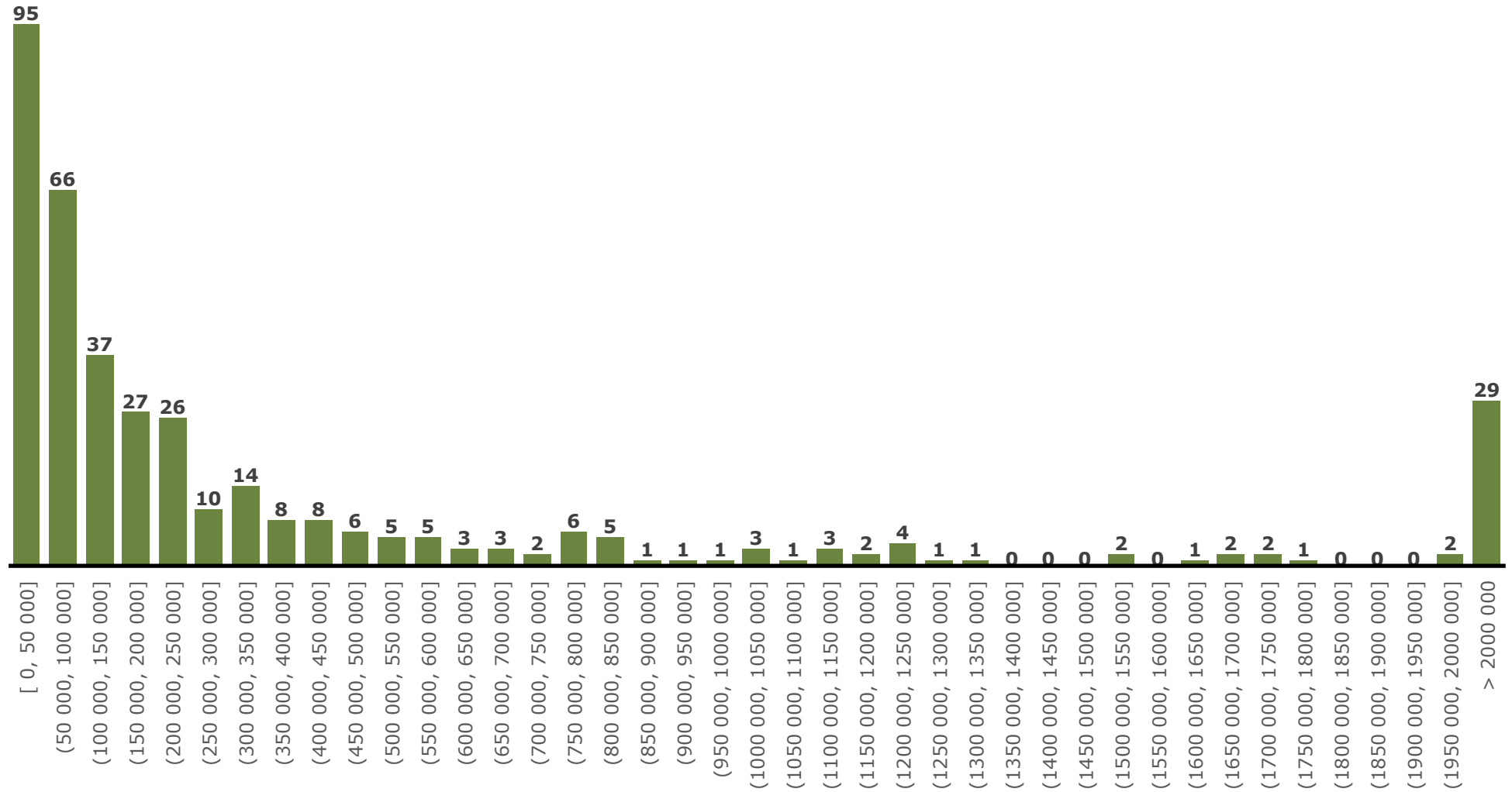
n= 340

Figur 20: Samlede inntekter

Hvor kommer de økonomiske midlene deres fra? Totalsum, histogram

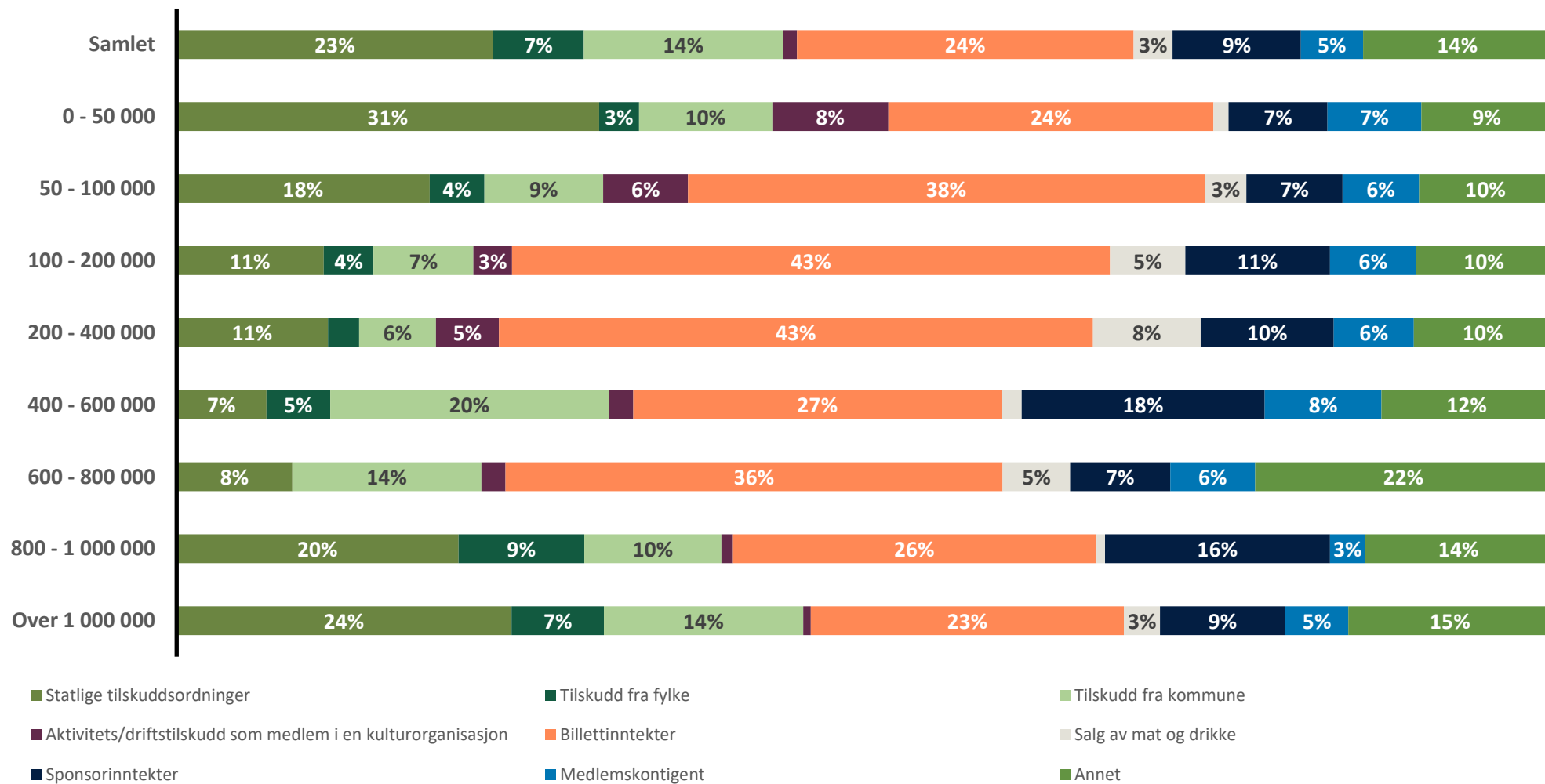
n=383

Figur 21: Inntektskilder etter inntekt

Hva var inntektene deres i 2024 og hvor kommer de økonomiske midlene deres fra?

n= 383

2.11 Utgifter

Gjennomgående er utgiftsnivået lavere enn inntektsnivået, og den økonomiske situasjonen er positiv for de fleste av aktørene. For 2023 og 2024 samlet, var aktørenes inntekter 56 prosent høyere enn utgiftene. Aktørene som driver med revy hadde nesten dobbelt så høye inntekter som utgifter, mens de som driver med musikkteater og opera har ligger lavest med litt under 20 prosent høyere inntekter enn utgifter. De største utgiftene gikk til honorarer, fortrinnsvis til kunstnerisk stab, men også en vesentlig andel til teknisk stab. Det er også betydelige utgifter under kategorien «Annet», særlig for aktørene som driver med dans og musikkteater/opera, som representerer de med høyest utgifter.

Figur 22 viser hvordan gjennomsnittlige utgifter fordeler seg på ulike poster, på tvers av de ulike uttryksformene. Her ser vi at aktørene i gjennomsnitt hadde samlede utgifter på i underkant av 700 000 i 2024. De som driver med musikkteater og opera hadde de klart høyeste gjennomsnittlige utgiftene på 1,8 millioner kroner, etterfulgt av de som driver med dans som i gjennomsnitt hadde samlede utgifter på i underkant av 1,3 millioner kroner. De laveste samlede utgiftene finner vi hos aktørene som driver med revy, som kun hadde 280 000 kroner i gjennomsnittlige utgifter i 2024.

Figur 23 viser de samlede utgiftene i 2024 som et histogram for hver aktør. Her ser vi den samme fordelingen som vi har sett tidligere, med det store flertallet i det lavere sjiktet og et fåtall aktører med betydelig høyere utgifter. De fleste hadde under 150 000 kroner i samlede utgifter, men en ikke ubetydelig andel hadde over 2 millioner i utgifter.

Figur 24 viser et histogram for det økonomiske resultatet for 2023 og 2024 samlet. Her kan vi se at flertallet av aktørene som har blitt kartlagt hadde et positivt økonomisk resultat over de to årene, samtidig som det var en betydelig andel som gikk i minus. Her kan vi også se at de aller fleste ligger i nærheten av 0. De aktørene som ligger lengst ute i hver retning, altså har svært store over-og/eller underskudd, kjennetegnes av at de har mindre inntekter og utgifter. Det gjør at små nominelle forskjeller gir store prosentvise utslag.

Bildet er hentet fra Hålogaland Amatørteaterselskap

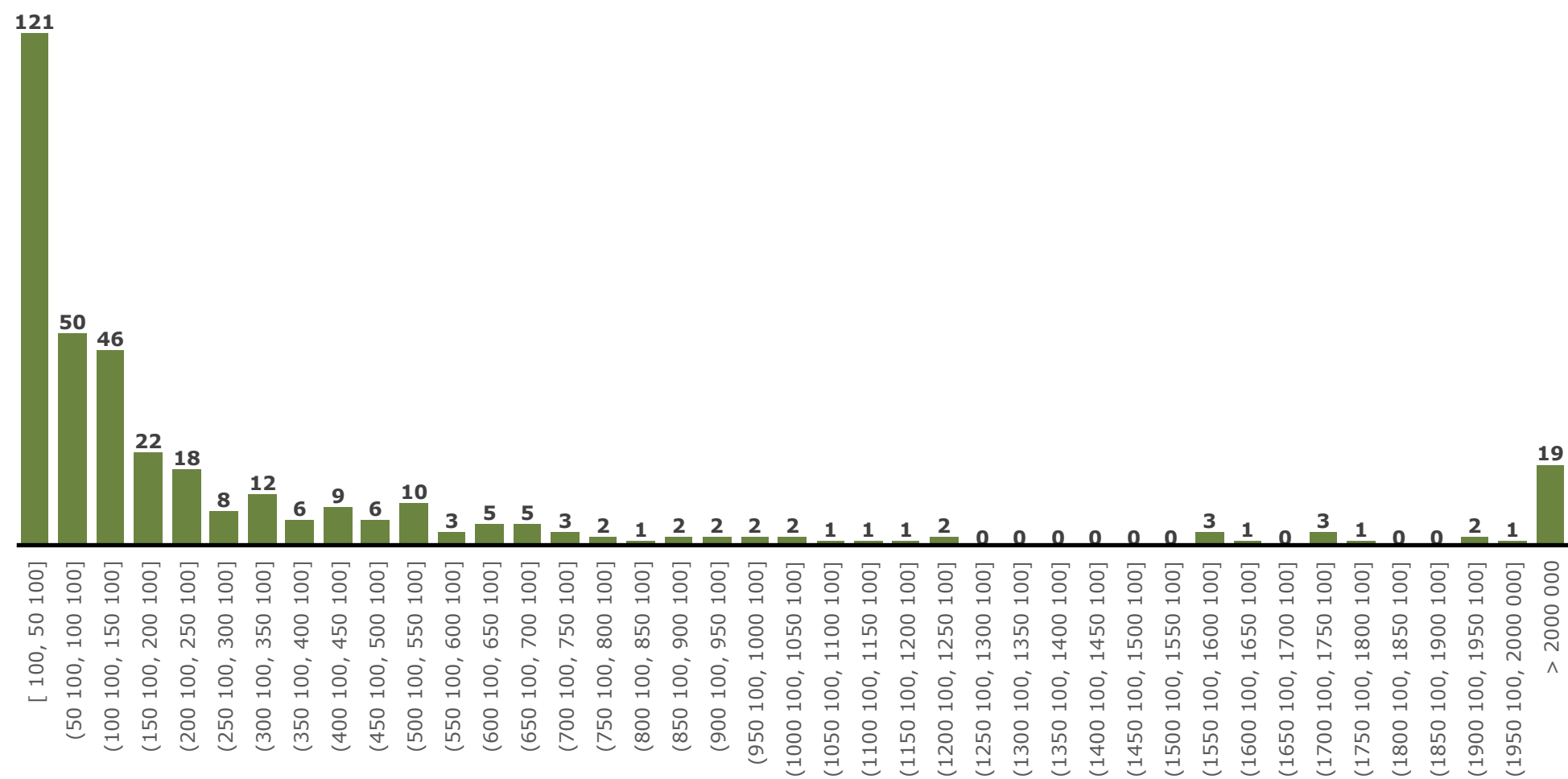
Figur 22: Utgiftsposter

Hva går utgiftene deres til? Gns. 1 000 NOK

n= 370

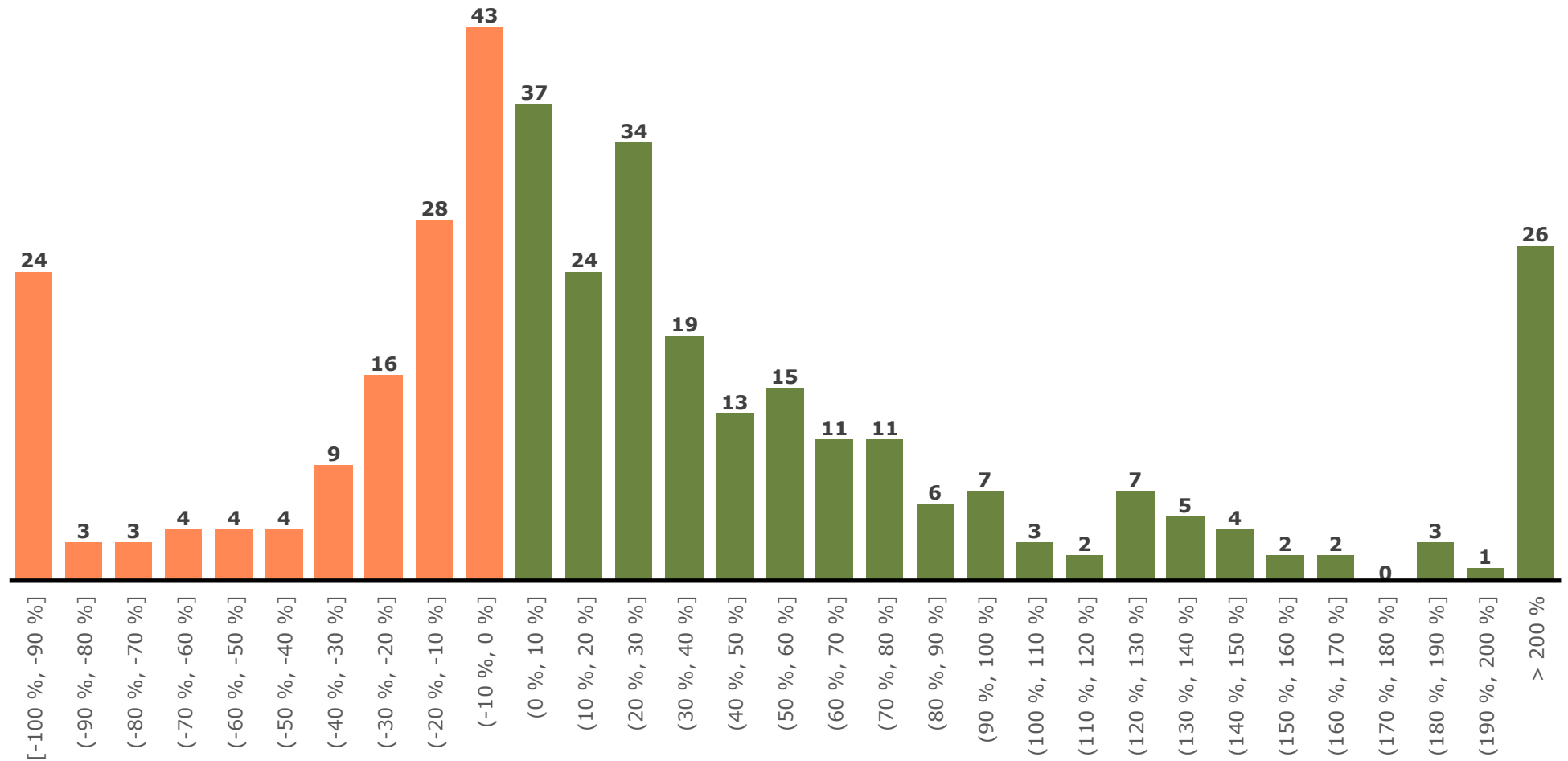
Figur 23: Utgifter
Hva går utgiftene deres til? Histogram
n = 370

Figur 24: Økonomisk resultat

Prosentvis over- eller underskudd, 2023-2024

n=370

3. Opplevelse av det sceniske amatørfeltet

Samtidig som spørreundersøkelsen tegner et bilde av hva som kjennetegner det sceniske amatørfeltet, hvilke tendenser som preger feltet og hvordan ulike uttrykksformer skiller seg fra hverandre, var det nødvendig for oss å også dykke ned i den dypere forståelse av hva som gjør feltet unikt.

For å forstå de ulike mekanismene og utviklingene i større grad, har vi tillegg til spørreundersøkelsen intervjuet representanter fra medlemsorganisasjoner, kompetansesentre og tilskuddsordninger. Vi har også hatt en rekke samtaler med referansegruppemedlemmene om problemstillingene i oppdraget. Dette har gitt oss et mer kvalitativt innblikk i blant annet skillet mellom profesjonell scenekunst og amatørfeltet, hvilke utfordringer amatørfeltet står i og hvordan de har opplevd utviklingen av feltet de siste årene.

3.1 Scenisk amatørkunst bidrar til et større samfunnsoppdrag

Nær samtlige av de vi intervjuet var opptatt av å uttrykke hvordan det sceniske amatørfeltet er mye mer enn de som står på scenen. De som jobber backstage, i sminken, på parkeringen, steker vafler eller rydder opp når det hele er ferdig er like viktige deler av feltet som skuespillerne, danserne og komikerne. Det er også de som skriver søknader til tilskuddsordninger, driver markedsføring og gjennomfører en rekke andre funksjoner som er avgjørende for å støtte teatret eller gruppen som en helhet. Informantene er opptatt å vise frem hele bredden av kulturfrivilligheten, hvordan den favner mennesker i alle aldre, fra alle sosioøkonomiske bakgrunner og utgjør en viktig kjernedel av det lokale sosiale livet i hele landet.

På denne måten viser informantene til at det sceniske amatørfeltet har en sentral/avgjørende rolle i realisering av kunstens samfunnsnytte. De opplever at de driver med, og bidrar til tilhørighet, lokalidentitet, selvrealisering og sosialisering. På nasjonalt nivå er dette en viktig kulturbærer som har spilt en betydelig rolle i både samfunn og for enkeltpersoner.

3.2 Egenverdien av å delta

Ifølge de fleste av informantene vi snakket med, er den fremste verdien av det sceniske amatørfeltet imidlertid den selvopplevde verdien som hver enkelt deltaker får av å være med. Å delta i teater, revy, dans eller laiv har en stor egenverdi, både personlig og sosialt. For den enkelte gir det muligheten til å utforske kreativitet, utvikle selvtillit og forbedre kommunikasjonsevner. Det er en trygg arena for å uttrykke seg, utfordre egne grenser, oppleve mestring og glede ved å stå på en scene foran et publikum og utfolde seg kreativt ved å lage kostymer og skrive manus. Gjennom det sceniske amatørfeltet, får over 300 000 barn og voksne en sjanse til å utvikle og utfordre seg selv. Uansett bakgrunn eller erfaring, kan deltakelse på det sceniske amatørfeltet være en berikende opplevelse som gir læring, vennskap og ikke minst mye moro.

3.3 Fellesskapet

Samtidig er amatørteater en sosial møteplass hvor fellesskap, samarbeid og samhold står sentralt. Å skape noe sammen med andre gir en unik følelse av tilhørighet og glede, samtidig som det styrker evnen til å lytte, tilpasse seg og respektere andres perspektiver. At scenekunst er noe som, i de fleste tilfeller, skapes i fellesskap, trekkes frem av informantene som et viktig aspekt. Mange motiveres også av å kunne bidra til et kulturtilbud og skape gode opplevelse for andre mennesker i lokalsamfunnet sitt. En produksjon er sjelden individuell, og kan ofte bestå av over hundre frivillige, som alle dedikerer mange timer og mye engasjement til å oppnå et felles mål.

Flere har også trukket frem ulike varianter av «tverrgenerasjonell utveksling» som en unik sosial kvalitet ved det sceniske amatørfeltet. Mennesker i alle aldre er involvert, på tvers av uttrykksformene. Det er få andre arenaer hvor unge og eldre møtes og jobber sammen i like stor grad som det sceniske amatørfeltet. Det er ofte en positiv opplevelse får både de yngste og de eldste.

3.4 Ulikt forhold til «amatør»-begrepet

Som beskrevet innledningsvis, er det mange på det vi omtaler som det sceniske amatørfeltet som ikke kjenner seg igjen i begrepet «amatør». Enkelte opplever

at begrepet ofte brukes for å beskrive produksjoner og aktører med lav kvalitet og kunstnerisk verdi, heller enn et verdinøytralt skille knyttet til kompensasjon, formell utdanning eller et profesjonsfelleskap. Mange av amatørgruppene opplever at deres oppsetninger har like høy scenekunsthøg kvalitet som en hvilken som helst profesjonell oppsetning, ikke minst på grunn av det utstrakte samarbeidet mellom amatører og profesjonelle på feltet.

Vi kan videre skille mellom de som ikke ønsker at begrepet skal brukes for å beskrive feltet i det hele tatt og de som anerkjenner bruken av «amatører» til å definere deler av feltet, men mener at det ikke definerer dem selv.

Definisjonene legger oftest vekt på deltakernes utdanning og kompensasjon, men det er liten tvil om at den dagligdagse bruken kan inkludere en bredere og til dels nedsettende betydning. Enkelte foretrekker «frivillige», men det er også de som mener at dette begrepet er nedsettende og foretrekker «amatører». Hvem som foretrekker hva, er delvis knyttet til uttrykksform. Mens de som driver med teater stort sett identifiserer med amatør-begrepet, ønsker de som driver med spel i større grad å bli omtalt som frivillige.

3.5 Samspillet mellom amatører og profesjonelle

Mange av aktørene på det sceniske amatørfeltet har, til tross for beskrivelsen, en viss andel profesjonelle involvert. Samarbeidet og samspillet mellom amatørerne og de profesjonelle som deltar i scenekunsten er mangefasettert, men beskrives av mange som helt avgjørende for både vellykkede produksjoner og opplevd verdi. Det er ikke nødvendigvis slik at amatørfeltet er et steg på veien til en profesjonell karriere, selv om mange profesjonelle skuespillere, manusforfattere og kostymedesignere har deltatt frivillig på ett eller flere tidspunkt i karrieren. Ifølge informantene, er forholdet bedre beskrevet som en form for symbiose, hvor amatørerne og de profesjonelle har ulike motivasjoner for å delta, men bidrar til gjensidig opplevd verdi.

Amatørfeltet er en viktig kilde til betalt arbeid for mange profesjonelle innen scenekunst. Først og fremst gjelder det i produksjonsroller bak scene, som lys- og lydteknikere, og i kunstneriske roller foran scene, som tekstforfattere og

instruktører, men det gjelder også en god del skuespillere på scenen. De større oppsetningene har ofte en titalls profesjonelle med i produksjonen, som alle får betalt for arbeidet sitt. Dette reflekteres i at store deler av de ellers frivillige aktørenes utgifter går til å honorere profesjonelle bidragsytere.

Amatørene får imidlertid mye igjen fra å ha profesjonelle med i produksjonen, ifølge informantene. Ingen av dem ønsker at begrepene skal knyttes til noen forståelse av kvalitet eller nivå, men viser de til at de profesjonelle ofte tar med seg rutiner og erfaringer som de frivillige kan lære av. Dette er særlig tilfellet, forteller de, når det er mer erfarne profesjonelle som jobber sammen med yngre frivillige. Det kan bidra til å inspirere og motivere personer, både i sitt arbeid innenfor scenekunst og i livene deres for øvrig.

Foto: Tor Ivar Viken. Lånkerevyen under finalen i NM i Revy 2023

3.6 Et felt i endring

De vi har intervjuet forteller at det sceniske amatørfeltet har gått gjennom en betydelig utvikling de siste 10 til 20 årene. Det har det vært en markant økning i standard og kvalitet på amatørproduksjonene. Enkelte beskriver det som at amatørforestillinger har nådd et nivå hvor det er like givende å se dem som det er å se profesjonelle forestillinger. Én av informantene uttrykker at feltet omsider «representerer ekte scenekunst». Det sceniske amatørfeltet har aldri utelukkende vært foreldre som følger barna sine på forestillingene, og har alltid lignet profesjonelle produksjoner. Det er imidlertid tydelig fra intervjuene at en slik oppfatning har preget feltet, men at det er i ferd med å gi slipp.

Til tross for denne utviklingen, er det særlig ett område som skiller amatørerne fra de profesjonelle: lokalene. Selv om undersøkelsen finner at mange har tilgang på og bruker fullverdige profesjonelle scener, er det likevel mange som ikke har den muligheten. Flere av organisasjonene som ble intervjuet forteller at deres medlemmer sliter med å finne gode lokaler. Ofte er akustikken dårlig og scenerommene dårlig utformet, med mangel på sidescener som et typisk problem. For eksempel er det flere kommuner som bygger flerbrukshaller uten fokus på å inkludere gode scener med god akustikk. Mange på feltet opplever at de blir utelatt av offentlige investeringer i fritidsaktiviteter. Det finnes som regel lokale, kommunalt eide scener, men disse er ofte for dyre for aktørene å leie. Flere av informantene forteller om situasjoner der deres medlemmer har fått tilskudd fra kommunen til å sette opp forestillinger, men at tilskuddene ikke en gang dekker leien de betaler den samme kommunen for lokaler.

Scenekunstmiljøene har dessuten opplevd mindre aktivitet etter pandemien, både hos frivillige, produksjonsteam og publikum. Den økonomiske situasjonen har også påvirket mange organisasjoner negativt, noe som har satt dem i en vanskelig økonomisk situasjon og på vippepunktet for videre drift.

4. Forslag til endringer i årlig kartlegging

I tillegg til å gjennomføre kartleggingen av det sceniske amatørfeltet, har det vært et mål å vurdere hvordan en slik kartlegging kan repeteres med jevne mellomrom i fremtiden. Det er ønskelig å kunne bruke den samme modellen for å måle omfang og aktivitet, og på denne måten fremskaffe tall som kan sammenlignes over tid. Oppdraget Rambøll har fått fra Kulturdirektoratet, har vært å utvikle en statistikk som aktørene i og utenfor kunstbransjene selv kan benytte til videre undersøkelser og analyser.

En viktig forutsetning for å kunne gjennomføre kartleggingen flere ganger er å bruke færre arbeidstimer, innenfor et kortere tidsrom. I utgangspunktet mener vi at fremgangsmåten som er brukt her egner seg for formålet, men at det er nødvendige justeringer som burde gjøres.

Under følger våre anbefalinger til videre gjennomføring.

4.1 Ta utgangspunkt i medlemsorganisasjoner

På samme måte som i *Kunst i tall*, er det viktig med et godt samarbeid med bransjeaktørene – i dette tilfellet medlemsorganisasjonene. Det er umulig for den som gjennomfører kartleggingen å ha en løpende oversikt over alle aktørene på det sceniske amatørfeltet. Organisasjonene er den beste kilden til innsikt i aktørbildet, selv om det ikke er 100 % dekkende. Vi anbefaler derfor at fremtidige kartlegginger begrenser seg til aktører som kan kartlegges gjennom medlemskap i organisasjoner, tilskuddsordninger og bruk av vederlagsbelagte verk. Det innebærer at man ikke forsøker å kartlegge de «ukjente» aktørene.

Det er to måter å benytte medlemsorganisasjonene, som hver har sine styrker og svakheter. Disse er beskrevet under.

Alternativ A: Innhente medlemslister fra organisasjonene

En måte å gjøre det på er å innhente medlemslister fra organisasjonene, slik vi har gjort i dette oppdraget. Fordelen med dette alternativet er at vi har en viss kontroll over respondentene, blant annet i tilfeller der grupper/aktører tilhører

flere organisasjoner. Det vil også være enklere å følge opp responsen, da vi vil ha full oversikt over aktørene og kan kommunisere med dem direkte.

Utfordringer med dette alternativet er at mange av medlemmene ikke har gitt tillatelse til å dele kontaktinformasjon. Omfanget er såpass stort at å innhente kontaktinformasjon for hver enkelt aktør som ikke har dette tilgjengelig, ikke vil være aktuelt. Man er i så fall avhengig av å distribuere undersøkelsen på andre måter, slik vi har gjort i denne gjennomføringen.

Alternativ B: Distribuerer skjema gjennom organisasjonene

En annen måte å gjøre det på, er å samarbeide med organisasjonene om å selv distribuere undersøkelsen. Dette har et par fordeler: 1) utfører trenger ikke å ta hensyn til personvern, med tanke på tilgang til kontaktinformasjon og 2) det kan være større vilje til å svare på en forespørsel fra organisasjon man er medlem av.

Det er imidlertid flere utfordringer med dette alternativet. For det første vil det være flere tilfeller av at aktører er medlem i mer enn én organisasjonen. Det betyr at de i så fall vil kunne få forespørsel om å delta flere ganger. Utfører må derfor uansett innhente medlemsoversikter fra de ulike organisasjonene, for å vurdere omfanget og unngå dobbelttelling. For det andre vil det være en del aktører som fanges opp gjennom tilskuddsordninger og betaling av vederlag gjennom Dramas, men som ikke er medlem i noen av de relevante organisasjonene. Disse må vi i så fall kontakte manuelt uansett. For det tredje vil det kreve betydelig oppfølging av organisasjonene, og man vil være sårbare overfor organisasjoner som ikke følger opp egne medlemmers gjennomføring.

4.2 Begrense omfang av uttrykksformer

Basert på erfaringer fra denne kartleggingen, anbefaler vi å gjøre uttrykksform til en eksklusiv kategori og ekskludere enkelte uttrykksformer i det hele tatt. Det er bedre å ha god og troverdig statistikk for et bestemt utvalg, enn at jakten på det totale skaper en usikker populasjon. Dette har vært en av de største utfordringene med denne kartleggingen, og skaper noe usikkerhet omkring de totale beregnede verdiene for blant annet publikum og antall deltakere.

Eksklusive uttrykksformer

Det var et ønske om å anerkjenne at flere aktører på feltet driver med mer enn én uttrykksform. Dette har imidlertid gjort det krevende å kommunisere funn, da det samtidig har vært et ønske om å sammenligne aktører på tvers av disse uttrykksformene. Slik det er nå, vil samme aktører inngå i flere av kategoriene, og disse er derfor ikke direkte sammenlignbare. Da vi lagde spørreskjemaet, var det primære fokuset på feltet som helhet.

Til neste gjennomføring, anbefaler vi derfor at uttrykksformene blir eksklusive kategorier som ikke overlapper. Det vil gjøre det enklere for leser å forstå hva som kommuniseres i statistikken. Et alternativ er å ha én hoveduttrykksform og eventuelle underliggende former.

Vurdere å ekskludere enkelte uttrykksformer

Mens flere av uttrykksformene har en organisering som legger til rette for en kartlegging, hvor det store flertallet inngår i én av flere paraplyorganisasjoner, er det ikke tilfellet for alle. Dans, stand-up, og flere av de mindre formene, som laiv, nysirkus, historiefortelling osv., er langt mindre organisert og det krever uforholdsmessig mye tid å kartlegge dem.

Dans er en stor og betydelig gruppe, og det fremstår derfor feil å ekskludere dem. Dersom de skal inkluderes i fremtiden, må det imidlertid legges innsats i å jobbe med hvordan man best skal definere hva som faller innunder det sceniske amatørfeltet og hva som regnes som en fremføringsaktivitet. Mange aktører er i større grad arenaer for læring og sosialisering enn fremførende grupper, og det er vanskelig å vite akkurat hvor de hører hjemme uten å spørre dem direkte, slik vi har gjort denne gangen. Videre er det store deler av dette feltet, uavhengig av hvilken definisjon de passer innunder, som vi ikke har klart å kartlegge uansett. Det er avgjørende å kunne utarbeide en mer omfattende oversikt over organisasjonene på dansefeltet fremover.

4.3 Begrense omfanget av spørreskjemaet

Årets kartlegging var omfattende med tanke på hvilken informasjon den etterspurte. Fremtidige gjennomføringer burde forsøke å ha færre og enklere spørsmål i skjemaet som sendes ut.

Unngå eksakte tall

På flere av spørsmålene anbefaler vi å ha kategoriske spørsmål i stedet for å be om eksakte tall. Dette gjelder særlig de økonomiske spørsmålene. Erfaringen fra årets gjennomføring var at mange av respondentene stoppet opp og ikke fullførte undersøkelsen da de kom til disse punktene.

Analysene av kategoriske intervallbesvarelser er mindre presise, men kan gi et godt overblikk, og gevinsten er trolig en betydelig høyere svarprosent som gir mer troverdighet til de endelige dataene.

Spørsmål hvor man burde vurdere å ikke be om eksakte tall inkluderer:

- Antall publikum
- Antall frivillige og amatører
- Inntekter
- Utgifter

4.4 Tydeligere definisjon av målgruppen

En vedvarende utfordring med kartleggingen har vært målgruppedefinisjonen, og kommunikasjonen av denne ut til organisasjoner og aktører/grupper. Det er mange som ikke vedkjenner seg merkelappen «amatør» og det er mange som har et stort overlapp med det profesjonelle. Vi anbefaler at fremtidige forsøk på å kartlegge feltet unngår å være toneangivende for hvilket begrep som skal benyttes, og heller være tydelige på hvilke kriterier som ligger til grunn. Dette kan være den samme definisjonen som er brukt her, men det kan være nyttig å spesifisere hva det betyr for de ulike scenekunstuttrykkene.

5. Metode

I det følgende kapitlet beskriver vi hvordan kartleggingen av det sceniske amatørfeltet har blitt gjennomført, de metodiske valgene som ligger til grunn for dette og hvilke kilder som har blitt brukt.

5.1 Dokumentgjennomgang

For å få innsikt i hvordan aktørene på det sceniske amatørfeltet er organisert, hvilke utfordringer de forteller om og hvilke behov de har, gjennomførte vi dokumentstudier i prosjektets innledende fase. Dette bidro også til midlertidig oversikt over viktige aktører og organisasjoner.

Dokumentstudiene omfattet rapporter, forskning, politiske dokumenter og annen relevant litteratur. Dokumentene ga oss også et innblikk i hvordan vi videre bør legge opp prosjektet for å få kontakt med relevante organisasjoner og aktører, samt hvem vi kunne kontakte for å få relevant informasjon og erfaringer. Gjennomgangen bidro til å identifisere nøkkelaktører og nettverk i det norske amatørscenekunstfeltet, inkludert viktige organisasjoner, festivaler og regionale initiativer.

5.2 Referansegruppe

Referansegruppen bestod av representanter fra Norsk Revy, Norske Historiske Spel, HATS, Norske Dansekunstnere, Norsk Amatørteaterforbund og Reis Deg Komikerklubb, i tillegg til Kulturdirektoratet.

Hensikten med prosjektet har vært å utvikle en statistikk og en rapport som aktørene på de ulike kunstrområdene har nytte av. For å sikre dette, og for å sikre kvaliteten i prosjektet som helhet, ble det nedsatt en referansegruppe som har fulgt prosjektet. Medlemmene i referansegruppene ble fortrinnsvis valgt ut med hensyn til bredden av uttrykksformene innenfor det sceniske amatørfeltet. Gruppen har bistått med kunnskap om hver av uttrykksformene og bidratt til datainnsamlingen underveis i prosjektet. Organisasjonene har også gitt innspill på til kapittelutkast, som helhet og innenfor sin uttrykksform.

I det første møtet med referansegruppen inviterte vi til innspill om hvilke data og datakilder som er tilgjengelige, hva vi realistisk kunne be om av informasjon fra aktørene og gruppene på feltet, og hvilke forbehold/mekanismer vi måtte være oppmerksomme på. Ettersom aktørene og institusjonene på det sceniske amatørfeltet opererer ulikt og forholder seg ulikt til tall og statistikk, måtte vi finne et nivå på forespørslene om data som flest mulig kunne levere, men som også var relevant på tvers av uttrykksformer og generelt på feltet.

Videre i prosjektet har referansegruppen bidratt til innspill i forbindelse med funnene fra spørreundersøkelsen, validert og bidratt med tolkning av resultater og kommentert på rapportutkast.

Intervjuer med bransjeaktører

Rambøll har gjennomført intervjuer med bransjeaktører. Det har blitt gjennomført intervjuer i forbindelse med tidligere rapporter, men ikke systematisk eller som en sentral del av rapporten. Intervjuene har blitt gjennomført for å i større grad belyse hva som ligger bak tallene og statistikken, samt trekke frem relevante endringer og tendenser i bransjene og markedene for amatørfeltet i scenekunst. Sammen med referansegruppene har vi kommet frem til relevante informanter og spørsmål som vi har ønsket å se nærmere på. Rambøll har deretter invitert informanter til å svare på disse spørsmålene i semistrukturerte intervjuer.

5.3 Kartlegging av amatøraktører

Referansegruppen ga oss oversikt over sine medlemsnettverk, noe som var essensielt i utviklingen av den totale aktøroversikten. Deretter utvidet vi søket etter medlemsorganisasjoner som ikke var dekket av referansegruppen. Vi så til eksisterende registre og oversikter som vi hadde tilgang på gjennom enten Kulturdirektoratet, andre statlige organisasjoner eller tilskuddsordninger til kultursektoren. Kartleggingen inkluderte:

1. Aktører/grupper som er medlem i en kjent organisasjon
2. Aktører/grupper som har mottatt tilskuddsmidler
3. Aktører/grupper som har betalt vederlagsavgift gjennom Dramas o.l.

I tillegg så vi til tidligere rapporter, deltakelse på offentlige arrangementer eller festivaler. Deretter etterspurte vi kontaktinformasjon til medlemsaktørene slik at vi skulle kunne inkludere disse i spørreundersøkelsen.

Organisasjoner som har bidratt i kartleggingen:

- 4H Norge
- AITA/IATA
- Buskerud folkemusikklag
- Buskerud Teater
- Det Andre Teater
- Dissimilis Norge
- Drama- og teaterpedagogene
- Dramas
- Dramatikkens hus
- DUS - den unge scenen
- Foreningen for amatørteatre i Agder
- Frifond/LNU
- Frilynt
- Hamar Teater
- Hyperion
- Hålogaland Amatørteaterselskap (HATS)
- KFUK-KFUM Norge
- KULTA
- Kulturalliansen
- Kulturdirektoratet
- Nettverk for regionale teaterråd
- Noregs Ungdomslag
- Norges Bygdeungdomslag
- Norsk Amatørteaterforbund
- Norsk kulturskoleråd
- Norsk Revy
- Norske Dansekunstnere
- Norske Historiske Spel
- Norske kulturarrangører
- Opera Norge
- Ravn
- Regionale Operaer
- Reis deg komikerklubb
- Rom for Dans
- Samovarteatret
- Scenefolk
- Sceneinstruktørordningen i Nordland
- Sjiraffen Kultur- og kompetansesenter
- Spelhandboka
- Studieforbundet Kultur og Tradisjon
- Teater i Fjellregionen
- Trafo
- Trøndelag teatersamlag
- UKM Norge
- UNIMA Norge
- Vestfold og Telemark Teaterråd
- Vestlandske Teatersenter
- Viken Teaterråd

Spørreundersøkelse

I spørreundersøkelsen ønsket vi å kartlegge hvordan det sceniske amatørfeltet:

- fordeler seg i regionene
- hvilket aktivtetsnivå aktørene/gruppene har
- hvilke sceneuttrykk aktørene/gruppene i hovedsak jobber med
- tilgangen på egnede lokaler/arenaer
- aktørene/gruppenes aldersmessige tyngdepunkt
- aktørene/gruppene målt i antall medlemmer knyttet til ulike oppgaver

- medlemskap i organisasjoner
- aktørene/gruppenes økonomiske situasjon, inntektskilder og kostnadsdrivere

I tillegg var det noen overordnede spørsmål som vi anså som relevante i seg selv og nødvendige for å svare ut de øvrige spørsmålene.

Spørsmålene ble laget i samråd med Kulturdirektoratet og referansegruppen. Da det var fullført, inviterte vi referansegruppen til å teste det. De ble bedt om å fylle ut skjemaet og komme med tilbakemeldinger på hvorvidt spørsmålene oppleves som relevante og forståelige, om det var utfordrende å svare på, hvor lang tid det tar å gjennomføre, språkbruk, m.m. Spørreundersøkelsen ble deretter sendt ut ved bruk av Rambølls egen løsning SurveyXact™.

Både referansegruppen og flere av medlemsorganisasjonene vi hadde vært i kontakt med distribuerte og reklamerte for undersøkelsen i sine kanaler til sine nettverk, noe vi har helt avhengig av for å sikre at aktører vi ikke hadde fått kartlagt også fikk mulighet til å svare på undersøkelsen. De svarte ved en såkalt selvpopprettelseslenke som ble distribuert sammen med reklamemateriellet referansegruppen og de andre medlemsorganisasjonene fikk tilgang til, og la derfor inn kontaklinformasjon og aktørnavn selv.

Som følge av få respondenter etter at undersøkelsen hadde vært ute i en måned, utsatte vi fristen for svar i flere omganger.

Rensing av data

Ettersom vi både sendte ut undersøkelsen til aktører vi hadde kartlagt selv, og ga aktører mulighet til å svare via selvpopprettelseslenke, førte dette til at vi måtte rense datamateriale for duplikatsvar, og sørge for at aktører vi hadde kartlagt, men som ikke hadde svart via epostlenken, fikk status som deltakere som hadde gjennomført undersøkelsen.

I datamateriale har vi inkludert aktører som både har noen svar, og de som har gjennomført hele undersøkelsen. Ettersom deler av undersøkelsen inkluderte spørsmål som ba om detaljerte beskrivelser av aktørenes finansielle situasjon

og inntektskilder, kan det virke som at enkelte fant undersøkelsen for komplisert eller for lang til å svare på. Vi har likevel inkludert deres besvarelse.

De som har svart på undersøkelsen via åpen lenke har vi bare oversikt over dersom de på et tidspunkt har *trykket* på lenken. Trykker de på lenken, men ikke svarer får de status som «distribuert», gir de noen svar får de «noen svar», svarer de på hele undersøkelsen får de status som «gjennomført». «Frafalt» tilfaller de aktørene som har gitt beskjed om at de ikke er relevante for undersøkelsens formål eller ikke ønsker å delta. Dette er derfor aktører vi har slettet fra undersøkelsen.

Svarprosent

Etter rensing, var det 1648 aktører som mottok direktehenvendelse om å delta i kartleggingen per e-post. Blant disse var det 463 som besvarte undersøkelsen. Det gir oss en svarandel på 28 prosent. I tillegg fikk vi 185 besvarelsen gjennom selvpopprettelseslenke, for totalt 648 respondenter. Med estimerte 2623 aktører, utgjør det en dekning på 25 prosent.

Dette er etter sletting av duplikater ettersom enkelte aktører hadde svart to eller flere ganger. I de tilfellene beholdt vi svaret med mest utfyllende svar eller regnet oss fram til gjennomsnittet av svarene til aktøren. I tillegg har vi slettet respondenter som svarte at de ikke har frivillige amatører med i sine fremføringsaktiviteter, eller ikke har hatt fremføringsaktiviteter i 2023 eller 2024.

6. Litteraturliste

Dramaskolen (u.å) *Hva er profesjonell Scenekunst*. Dramaskolen.

<https://dramaskolen.com/hva-er-profesjonell-scenekunst/>

Gjervan, E. K. og Arntzen, K. O. (2025) *Amatørteater*. I Store Norske Leksikon.

<https://snl.no/amat%C3%B8rteater>

Holm, A. og Walday, M. Ø. (2017). *Evaluering av Kulturdepartementets tilskudd til amatørteaterfeltet* (NIBR-rapport 2017:12).

<https://oda.oslomet.no/oda-xmlui/bitstream/handle/20.500.12199/5572/2017-12.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kultur- og likestillingsdepartementet. (2023). Rom for Deltakelse. Strategi fra Kultur- og likestillingsdepartementet.

<https://www.regjeringen.no/contentassets/a1e73651f91042d690d9d5afaae13cd9/no/pdfs/rom-for-deltakelse.pdf>

Stampe, P. L. mfl. (2022) *Kunst i tall*. Rambøll Management Consulting. På oppdrag for Kulturdirektoratet.

<https://www.kulturdirektoratet.no/documents/10157/47d3c8c1-c1c3-4904-91e0-ad4a364b03d2>